

Podzimní část dávno skončila, sníh už takřka roztál a s příchodem jara se blíží i konec dalšího ročníku našeho semináře. Ještě ale není pozdě bojovat o lepší výsledky! Určitě si přečti přiložená vzorová řešení (pokud jsi to ještě nestihl(a) na internetu) i těch úloh, které jsi neřešil(a) – pochopení řešení je pro další účast v semináři zrovna tak užitečné jako jejich samostatné nalezení. Hlavně pak možná některé myšlenky využiješ při bloumání nad poslední sérií, která je tematicky poskládaná ze všech předchozích. A je obzvláště důležitá, protože se v ní počítají body ze všech odeslaných úloh!

Kromě finálního myšleš a třetí jarní série o cifrách nás samozřejmě čeká i poslední série seriálová. Potřebné znalosti o geometrii trojúhelníka získáš při čtení třetího dílu seriálu, který dokončí povídání o kamarádech a seznámí Tě třeba s Ponceletovým porismatem, Fontenovými větami a dalšími krásnými vlastnostmi trojúhelníka, které jen tak někdo nezná.

Nezbývá tedy než doufat, že Tě úlohy i seriál budou bavit a že se spolu potkáme na Náboji a na výletě.

Za ostatní organizátory zdraví a spoustu dobrých nápadů při řešení Ti přeje

Bára Kociánová

Co je dále v komentářích?

- Vzorová řešení 4. podzimní a 1. jarní série
- Vzorové řešení 2. seriálové série
- Poslední díl seriálu – Geometrie trojúhelníka III.
- Výsledkové listiny

- Příloha: Zadání 3. a 4. jarní série a 3. seriálové série
- Příloha: Pozvánka na jarní výlet

Náboj

Po dvanácti úspěšných ročnících se 7. dubna opět uskuteční matematická soutěž Náboj pro pětičlenné týmy ze středních škol napříč Evropou, která bude probíhat najednou ve dvanácti různých městech, u nás v Praze a Opavě. A v Praze se nebude konat v ničím menším než v Průmyslovém paláci, který pojme okolo 200 týmů!

Úlohy budou jako vždycky pěkné a hravé, ceny pro první týmy lákavé. Máš ve škole čtyři kamarády, které taky baví matika?¹ Dáš si raději místo školy chutnou bagetu a pár fajn úloh? Pak se určitě rychle přihlas, než Ti Tvoje místo někdo vyfoukne – přihlašování se spouští již 6. března!

Korespondenční seminář
KAM MFF UK
Malostranské náměstí 25
118 00 Praha 1

matfyz

¹Nebo alespoň uměj rychle běhat s vyřešenými úlohami?

Jarní výlet

Zveme Tě také na tradiční jarní výlet, který se koná v sobotu 8. dubna, tedy den po Náboji. Přijď si s námi provětrat hlavu v okolí Karlštejna. Jestli plánuješ jít, dej nám předběžně vědět². Těšíme se na Tebe!

²Vyplněním svého jména zde: <https://goo.gl/RSWzFM>

Functions

4TH AUTUMN SERIES

MODEL SOLUTIONS

Problem 1.

David found the quadratic function $f : \mathbb{R} \rightarrow \langle 0, \infty \rangle$, $f(x) = x^2$ and a function $g : \langle 0, \infty \rangle \rightarrow \mathbb{R}$. For each of the compositions $f \circ g$ or $g \circ f$ decide whether it may be injective.

(David Hruška)

SOLUTION:

First have a look at the function $f \circ g$. We will show that this composition may be injective for some g . Such function g must satisfy the condition $|g(x_1)| \neq |g(x_2)|$ for each x_1, x_2 two distinct elements of $\langle 0, \infty \rangle$ (otherwise $f(g(x_1)) = (g(x_1))^2 = (g(x_2))^2 = f(g(x_2))$, hence $f \circ g$ would not be injective).

We can see that this condition is met e. g. for $g(x) = x$ or $g(x) = \sqrt{x}$, since then $(f \circ g)(x) = x^2$, resp. $(f \circ g)(x) = (\sqrt{x})^2 = x$, both of them are injective functions on $\langle 0, \infty \rangle$.

In contrast, the composition $g \circ f$ cannot be injective since $-1 \neq 1$ and

$$g(f(-1)) = g((-1)^2) = g(1^2) = g(f(1)).$$

POZNÁMKY:

Řešení se sešla vskutku rozmanitá, takže bylo bohužel potřeba využít celou bodovací škálu. V první části stačilo najít příklad jedné funkce g , pro kterou je složení prosté, v druhé dosadit opačná čísla a ukázat rovnost funkčních hodnot. Často řešení obsahovala správné závěry, ale bez dostatečného zdůvodnění; například pouze stanovit podmínky na g (což ani nebylo nutné) nestačí, protože není obecně jisté, že taková funkce existuje. To se právě nejsnáze ukáže tím, že se nějaká taková konkrétní funkce najde.

Občas se také v první části objevovalo tvrzení, že g musí mít pouze nezáporné nebo pouze nekladné hodnoty, případně že stačí, aby byla prostá. Ani jedno neplatí, jak je vidět z protipříkladů $g(x) = -x$ pro $x \in \langle 0, 1 \rangle$ a $g(x) = x$ pro $x \in \langle 1, \infty \rangle$, respektive $g(x) = x - 1$. Platí, že $f \circ g$ bude prostá právě tehdy, když funkce $|g(x)|$ je prostá.

Ráda bych ještě podotkla, že k sérii byl vydán úvodní text. I když třeba funkcím rozumíte, je dobré si ho přečíst, bylo tam vysvětlené značení a další pojmy. Takhle se několikrát stalo, že „ $g : \langle 0, \infty \rangle \rightarrow \mathbb{R}$ “ bylo interpretováno tak, že funkce g je na \mathbb{R} (tedy že *codomain* a *range* splývají), což ale není obecně pravda. Podobně výrazy *domain* a *codomain* označují množiny, nikoliv konkrétní argumenty či funkční hodnoty v bodě.

(Anička Doležalová)

Problem 2.

Is there a function $f: \mathbb{N} \rightarrow \mathbb{N}$ such that $f(f(n)) < f(n)$ for all positive integers n ?

(Martin „E.T.“ Sýkora)

SOLUTION:

We will prove by contradiction that such function cannot exist. If it exists, its range $\text{Rng}(f)$ is a subset of \mathbb{N} . Thus $\text{Rng}(f)$ has the least element; let us denote it by m . Since m belongs to $\text{Rng}(f)$, there exists some n such that $f(n) = m$. However, the condition $f(f(n)) < f(n)$ must also hold for this n and since $f(n) = m$, we have $f(m) < m$. On the other hand $f(m)$ also belongs to $\text{Rng}(f)$, which contradicts the fact that m is the least element of $\text{Rng}(f)$.

ALTERNATIVE SOLUTION:

This time we will use the principle of infinite descent. As in previous solution, let us suppose that such function f exists. Take any positive integer c . We do not know whether $f(c) < c$ but we do know that $f(f(c)) < f(c)$. By plugging $n = f(c)$ into the given condition we obtain $f(f(f(c))) < f(f(c))$. More generally, for all k in \mathbb{N} , $f^{(k+1)}(c) < f^{(k)}(c)$. It means that $f(c), f^{(2)}(c), f^{(3)}(c), \dots$ is an infinite decreasing sequence, but such sequence doesn't exist in \mathbb{N} , which is a contradiction.

POZNÁMKY:

Druhá úloha anglické série k mému překvapení zaskočila i mnoho ostřílených řešitelů, čemuž také odpovídá průměrné hodnocení 1,78 bodu.

Přestože většina řešitelů nakonec správně došla k negativnímu závěru, mnoho řešitelů automaticky předpokládalo, že pokud $f(f(n)) < f(n)$, tak určitě také $f(n) < n$ pro každé n . To ale vůbec nemusí být pravda. Pokud bychom hledali například funkci $g: \mathbb{Z} \rightarrow \mathbb{Z}$ takovou, že $g(g(n)) < g(n)$ pro každé n ze \mathbb{Z} , ale pro některá n ze \mathbb{Z} neplatí $g(n) < n$, určitě ji najdeme. Příkladem může být třeba funkce

$$g_1(n) = \begin{cases} \text{Nejbližší vyšší násobek 100, pokud } n \text{ není dělitelné 100,} \\ n - 100 \text{ jinak.} \end{cases}$$

Tvrzení, že $f(n) < n$ pro každé n , bylo často použito nepřímou pomocí substituce t za $f(n)$, která rozhodně **není** obecně správně. Tím spíše, chceme-li potom bez důkazu tvrdit, že t může nabývat nějaké konkrétní hodnoty. Řešení, která tak či onak toto tvrzení použila, jsem až na pár výjimek ocenil jedním bodem.

Někteří řešitelé se též snažili tvrdit, že taková funkce existuje. Nejčastěji při tom nabízeli funkce jako $f(x) = x - 1$ nebo $f(x) = \frac{x}{2}$. Bohužel pro ně ani jedna z těchto funkcí nemá jako svůj obor hodnot přirozená čísla (například funkční hodnota jedničky je v prvním případě nula, v druhém jedna polovina).

V několika řešeních jsem se setkal i s tvrzením, že všechny funkce lze popsat nějakým výrazem, jako například x , $x^5 - 1$ nebo \sqrt{x} . Taková řešení rozebrala pár druhů funkcí, které jejich autory napadly, a potom prohlásila, že žádné jiné funkce už neexistují. To také není pravda. Tuto výtku zde ale nebudu dále rozepisovat, protože k ní je poznámka již v povídání k této sérii nebo v o poznání obsáhlejším, avšak česky psaném povídání k třetí podzimní sérii 33. ročníku.

Na závěr bych chtěl poukázat na skutečnost, že ač to tak na první pohled nemusí vypadat, obě vzorová řešení jsou vlastně založena na té samé myšlence. Pouze nabízejí různé způsoby, jak o ní přemýšlet. Stejnou myšlenku využívala i všechna správná řešení. (Viki Němeček)

Problem 3.

Find a function $f: \mathbb{Z} \rightarrow \mathbb{Z}$ such that $f^{(n)}$ has exactly n roots for all positive integers n .

(David Hruška)

SOLUTION:

Let us partition all positive integers into disjoint sets M_m , $m \in \mathbb{N}$ such that each M_m contains m elements. One possible way to do this is to put $M_1 = \{1\}$, $M_2 = \{2, 3\}$, $M_3 = \{4, 5, 6\}$ and so on. That is we begin with $M_1 = \{1\}$ and in general³

$$M_1 = \{1\}, \quad M_m = \{\max M_{m-1} + 1, \max M_{m-1} + 2, \max M_{m-1} + 3, \dots, \max M_{m-1} + m\}.$$

Now we define a function $f: \mathbb{Z} \rightarrow \mathbb{Z}$ such that the roots of $f^{(n)}$ are exactly the elements of M_n for every $n \in \mathbb{N}$. The function is defined as follows:

$$f(k) = \begin{cases} -1, & \text{for } k \leq 0, \\ 0, & \text{for } k \in M_1, \\ \max M_{m-1}, & \text{for } k \in M_m, m \geq 2. \end{cases}$$

Then for every $n \in \mathbb{N}$ we have

$$f^{(n)}(k) = \begin{cases} -1, & \text{for } k \leq 0 \text{ or } k \in M_m, m < n, \\ 0, & \text{for } k \in M_n, \\ \max M_{m-n}, & \text{for } k \in M_m, m > n, \end{cases}$$

since if $k \in M_m$, then $f(k) \in M_{m-1}$. Therefore the roots of $f^{(n)}$ are exactly the elements of M_n , so there are n of them.

POZNÁMKY:

Správná řešení se prakticky dala rozdělit do dvou skupin. První následovala myšlenku vzorového řešení. Druhá vsadila na funkci $f(k) = |k - 1|$ či nějakou její obměnu (často zapsanou jinak). Našlo se i několik řešitelů, kteří se pokoušeli najít funkci f ve tvaru polynomu. Ti bohužel uspět nemohli, jelikož polynom splňující podmínku v zadání neexistuje. To je, volně řečeno, proto, že polynom f stupně alespoň dva (polynom stupně jedna určitě zadání nespĺňuje) nám čísla, která jsou dost daleko od nuly, posílá ještě dál od nuly. Tudiž v absolutní hodnotě dost velká čísla nemohou být kořenem žádného $f^{(n)}$, a proto pro velké n nemůže mít $f^{(n)}$ dost kořenů.

Nakonec bylo pár řešitelů, kteří nepochopili význam symbolu $f^{(n)}$. Proto bych rád připomněl, že pokud máme k sérii úvodní text, vyplatí se ho pečlivě přečíst. (Tonda Češík)

Problem 4.

Find all functions $f: \mathbb{R} \setminus \{0\} \rightarrow \mathbb{R}$ satisfying $f(x) + 2f\left(\frac{1}{x}\right) = x$ for all $x \in \mathbb{R} \setminus \{0\}$.

(Jakub Löwit)

SOLUTION:

Let us choose an arbitrary $a \in \mathbb{R} \setminus \{0\}$. Then we can plug a and $\frac{1}{a}$ into x in our functional equation:

$$\begin{aligned} f(a) + 2f\left(\frac{1}{a}\right) &= a, \\ f\left(\frac{1}{a}\right) + 2f(a) &= \frac{1}{a}. \end{aligned}$$

³The number $\max A$ is the largest element of the set A . So for example $\max M_3 = 6$.

We can easily solve this system of two equations by multiplying the second one by -2 and adding them together. Then we get

$$f(a) = \frac{2 - a^2}{3a}.$$

Now we know that every function satisfying the functional equation must assign $\frac{2-x^2}{3x}$ to any x from its domain. However, we must verify that this function really is a solution:

$$f(x) + 2f\left(\frac{1}{x}\right) = \frac{2-x^2}{3x} + 2 \cdot \frac{2-\left(\frac{1}{x}\right)^2}{3\left(\frac{1}{x}\right)} = \frac{2-x^2}{3x} + \frac{4x^2-2}{3x} = x.$$

Therefore $f(x) = \frac{2-x^2}{3x}$ is a solution to the functional equation and it is the only one.

POZNÁMKY:

Takřka všechna řešení se dobrala ke správnému předpisu funkce f . Někteří však zapoměli provést zkoušku nebo aspoň konstatovat, že všechny provedené úpravy rovnic byly ekvivalentní a platí pro každé a z definičního oboru. Pak totiž i bez zkoušky víme, že pro každé a musí platit také následný předpis a že tento předpis ekvivalentně vyhovuje i původní funkcionální rovnici. Takovým zapomnětlivcům jsem strhla jeden bod.

Nepříjemně mě překvapilo množství řešitelů, kteří špatně upravili rovnici nebo do závěru napsali jiný předpis pro f , než jaký našli o několik řádků výše. Pokud se správný výsledek jinde v textu vyskytoval a bylo jasné, že jde o překlep, body jsem nestrhávala. Ale chtěla bych zdůraznit, že taková nedbalost opravdu nepůsobí dobře.

Nakonec upozorním, že ač jsem se několikrát dočetla, že inverzní funkcí k $f(x)$ je $f\left(\frac{1}{x}\right)$, není tomu tak. *Inverzní funkce* k f je taková funkce f^{-1} , pro kterou platí $f^{-1}(f(x)) = x$. Například pro $f(x) = x^2$ je to tedy funkce, která x přiřadí \sqrt{x} , nikoli $\frac{1}{x^2}$.

(Bára Kociánová)

Problem 5.

Let $f: \mathbb{R}^+ \rightarrow \mathbb{R}^+$ be a function that satisfies $f(x)f(yf(x)) = f(x+y)$ for all $x, y \in \mathbb{R}^+$. Show that f is nonincreasing.

(Pepa Svoboda)

SOLUTION:

First, let us prove that $f(x) \leq 1$ for all x .

Assume $f(c) > 1$ for some c . If we plug $(x, y) = (c, y)$ into our equation, we get

$$f(c)f(yf(c)) = f(c+y).$$

Now we can choose y in such a way that $c+y = yf(c)$ holds. This is possible by solving the linear equation for y . By doing so, we obtain $y = \frac{c}{f(c)-1}$. Both the numerator and the denominator are positive numbers from our assumptions, therefore we can plug this y into our functional equation. However, we have chosen y in such a way that we can divide both sides of the equation by (positive) number $f(yf(c)) = f(c+y)$:

$$f(c) = \frac{f(c)f(yf(c))}{f(yf(c))} = \frac{f(c+y)}{f(c+y)} = 1.$$

This contradicts our assumption $f(c) > 1$. Therefore, $f(x) \leq 1$ for all positive x .

Now we prove that f is nonincreasing. In order to do that let us take positive numbers a and b such that $a < b$. Now if we plug $x = a$ and $y = b - a > 0$ into the original equation, we get

$$f(a)f((b-a)f(a)) = f(b).$$

We know that $f(x) \leq 1$ for all positive x . Hence $f((b-a)f(a)) \leq 1$ must hold as well and we conclude that $f(a) \geq f(b)$, as desired.

POZNÁMKY:

Většina došlých řešení využívala tento nebo lehce obměněný postup. Upozornil bych především na to, že negací výroku „funkce f je nerostoucí“ není výrok „funkce f je rostoucí“ – funkce totiž může být na některých intervalech rostoucí a na některých ne. (Marian Poljak)

Problem 6.

Lucien had a dream about a nonzero polynomial P with nonnegative integer coefficients. If Áda says an integer z , Lucien tells her the value $P(z)$. What is the lowest number of questions Áda has to ask to be able to figure out what Lucien's polynomial is?

(Rado van Švarc)

SOLUTION:

From the assumption P is a polynomial with nonnegative integer coefficients. Hence there is a natural number n and $a_0, a_1, \dots, a_n \in \mathbb{N} \cup \{0\}$ such that:

$$P(x) = a_n x^n + a_{n-1} x^{n-1} + \dots + a_1 x + a_0.$$

We shall prove that the answer is two. To guess Lucien's polynomial Áda's first wants to know the value of $P(x)$ at 1, thus obtaining the sum of all the coefficients of P . Because the coefficients are nonnegative, $P(1) + 1$ is strictly greater than each of them.

Now Áda chooses natural number k , such that $10^k > P(1) + 1$ and asks for the value of $P(x)$ at 10^k . Let us denote it by m . Each of the coefficients has at most k digits and all the numbers $a_n 10^{kn}, a_{n-1} 10^{k(n-1)}, \dots, a_1 10^k$ have at least k zeros at the end, so the last k digits of m will represent a_0 . Numbers $a_n 10^{kn}, a_{n-1} 10^{k(n-1)}, \dots, a_2 10^{2k}$ have at least $2k$ zeros at the end, so the next k digits of m represent a_1 and so on. Using this approach Áda can determine every coefficient of Lucien's polynomial.

It remains to be proven that one question is not sufficient to determine the polynomial. Suppose Áda's only question will be the value of $P(x)$ at l . If the answer is l^2 then there are at least two possible polynomials, namely the quadratic x^2 and the constant l^2 , so Áda can never guarantee to choose the right one.

POZNÁMKY:

Někteří zapomněli na klíčovou podmínku, že koeficienty jsou nezáporná celá čísla, a proto jim vyšla odpověď $n + 1$, kde n je stupeň polynomů. Bohužel stupeň polynomů předem neznáme, a proto to nemůže být správné řešení. Dále, ačkoli je počet otázek překvapivě malý, je pořád potřeba ověřit, že jedna otázka nestačí. Vzhledem k tomu, že se jedná o nedílnou součást každého důkazu, kde hledáme minimum nebo maximum, strhl jsem za takovou nedbalost dva body.

Hlavní idea důkazu spočívá v tom, že nám první otázka dá horní mez pro koeficienty. Dále můžeme tyto koeficienty považovat za číslice v jednoznačném zápisu nějaké číselné soustavy.

(Anh Dung „Tonda“ Le)

Problem 7.

A function $f: \{1, 2, \dots, n\} \rightarrow \{1, 2, \dots, n\}$ is said to be *cruelstrict* if $f^{(f(k))}(k) = k$ for all positive integers k . Prove that any cruelstrict function has at least $P(n) + 1$ fixed points, where $P(n)$ is the number of primes in (\sqrt{n}, n) .

(Rado van Švarc)

SOLUTION:

Let us consider a directed graph on n vertices that represent numbers $1, \dots, n$. There is an edge from x to y if and only if $y = f(x)$. From every vertex there is one outgoing edge and there is at least one incoming edge to each vertex because

$$x = f^{f(x)}(x) = f(f^{f(x)-1}(x)),$$

where we define $f^0(x)$ as x . Consequently, there is exactly one incoming edge to each vertex because the number of outgoing edges is the same as the number of incoming edges (it is simply the number of edges).

We pick an arbitrary vertex and go along the only outgoing edge. Because the number of vertices is finite, after some number of steps we return to some vertex that we have visited earlier. Moreover, it has to be the vertex where we started (otherwise there would be a vertex with two incoming edges).

So the whole graph is a union of several cycles (some of which may be of length 1).

Lemma. *The length of the cycle divides every number in the cycle.*

Proof. Let's take an arbitrary vertex x and its predecessor on the cycle y . Then $f^{f(y)}(y) = y$, or $f^x(y) = y$. This means that if we start walking from vertex y along the edges and do x steps, we end up back in vertex y . So the length of the cycle must divide x .

Now we take any prime number $p \in (\sqrt{n}, n)$. We know it is in some cycle and by the lemma its length must divide p , so it is either 1 or p . Suppose for the sake of contradiction that its length is p . Then, according to the lemma, every number in the cycle is divisible by p . But every vertex in the cycle represents different number, so we have p different multiples of p . That is a contradiction with the fact that number of multiples of p in the set $\{1, \dots, n\}$ is $\lfloor \frac{n}{p} \rfloor < \sqrt{n} < p$.

Vertex that represents number p is therefore in a cycle of length one which means $f(p) = p$, so p is a fixed point. Moreover we know from the lemma that number 1 lies in a cycle of length 1 so it is a fixed point as well (and it is not equal to any of the previous numbers because it is not a prime).

Hence we found $P(n) + 1$ fixed points which concludes the proof.

POZNÁMKY:

Všechna správná došlá řešení postupovala stejně jako řešení vzorové. Jediný rozdíl byl v tom, že většina z nich nepoužila pro představu funkce graf, nýbrž o jednotlivých krocích mluvila algebraicky. Například to, že do každého vrcholu vchází jedna hrana, odpovídá tomu, že zobrazení f je bijekce. (Štěpán Šimsa)

Problem 8.

Let $f: \mathbb{N} \setminus \{1\} \rightarrow \mathbb{R}$ be a function given by $f(n) = \sqrt{2\sqrt{3\sqrt{\dots(n-1)\sqrt{n}}}}$ for all positive integers $n > 1$. Prove that f is bounded by 3.

(Rado van Švarc)

SOLUTION:

Let M be the set of ordered pairs natural numbers (m, n) , for which $m \leq n$. Let $g: M \rightarrow \mathbb{R}$ be a function given by $g(m, n) = \sqrt{m\sqrt{(m+1)\sqrt{\dots(n-1)\sqrt{n}}}}$ for every pair $(m, n) \in M$. Let us prove that for every $(m, n) \in M$ the relation $g(m, n) < m + 1$ holds. Since $0 < f(n) = g(2, n)$, we'll be done after that.

We'll use a quite unusual form of induction, specifically for m going from n to 1. For $m = n$, we are to prove that $\sqrt{n} < n + 1$. That's obvious from $\sqrt{n} \leq n$.

Now let $g(m, n) < m + 1$ for some $m > 1$. Then

$$g(m - 1, n) = \sqrt{(m - 1)g(m, n)} < \sqrt{m^2 - 1} < m$$

and that means we're done.

SKETCH OF “ADULT” SOLUTION (BY ALEXANDR JANKOV):

We're going to use some advanced arsenal now, specifically Jensen inequality and infinite sums. We will not always be perfectly rigorous, only main ideas will be shown.

After taking the logarithm of $f(n) < 3$ we'll get an equivalent inequality

$$\sum_{k=2}^n \frac{\ln k}{2^{k-1}} < \ln 3.$$

Since all terms in this series are positive, it's enough to prove

$$\sum_{k=2}^{\infty} \frac{\ln k}{2^{k-1}} < \ln 3.$$

Notice that (from formula for the sum of infinite geometric series) $\sum_{k=2}^{\infty} \frac{1}{2^{k-1}} = \frac{1}{1-\frac{1}{2}} = 1$. Also let us mention that

$$\sum_{k=2}^{\infty} \frac{k}{2^{k-1}} = \sum_{i=1}^{\infty} \frac{1+i}{2^i} = \sum_{i=1}^{\infty} \frac{1}{2^i} + \sum_{i=1}^{\infty} \sum_{j=i}^{\infty} \frac{1}{2^j} = 1 + \sum_{i=1}^{\infty} \frac{1}{2^{i-1}} = 3.$$

Since logarithm is a concave function we have from the infinite Jensen inequality

$$\sum_{k=2}^{\infty} \frac{\ln k}{2^{k-1}} \leq \ln \left(\sum_{k=2}^{\infty} \frac{k}{2^{k-1}} \right) = \ln 3$$

and we're done.

POZNÁMKY:

Ačkoliv úloha nebyla přímo jednoduchá, byla dosti „datelná“ a dala se celkem rozumným způsobem „umlátit“. Nakonec ovšem žádné řešení nebylo natolik ošklivé, abych byl nucen dát mu $-i$. Na druhou stranu bylo rozdáno několik $+i$ za řešení podobná prvnímu vzoráku. *Alexandr Jankov* poslal dvě řešení (která jsou výše obě uvedena), z nichž druhé se mi líbilo natolik, že jsem k již udělenému $+i$ za řešení dle prvního vzoráku přidal další $+i$, čímž bylo po dlouhé době opět uděleno hodnocení $5 + 2i$.

Rád bych řešitele upozornil na to, že při práci s nekonečnými řadami není vždy povoleno libovolně přeskládat a uzávorkovávat členy, obzvlášť pokud jsou mezi nimi kladná i záporná čísla. Nakonec jste vždy dělali jen změny, které vlastně povolené jsou (ačkoliv jste to obvykle neodůvodňovali), a tak jsem se za to rozhodl body nestrhávat. Koneckonců, já to ve vzoráku taky z důvodu přehlednosti nedělal. (*Rado van Švarc*)

Rozdělování

1. JARNÍ SÉRIE

VZOROVÉ ŘEŠENÍ

Úloha 1.

V lese je několik mravenišť. Hlubavý biolog si do notýsku zapsal množství mravenců v každém mraveništi, čímž získal k různých nenulových hodnot. Potom se ale do lesa přestěhoval zlý mravenečník, který každý den snědl jednoho mravence z každého mraveniště, ve kterém ještě nějakí mravenci zbývali. Každý den si poznamenal, kolik jich snědl, přičemž nuly z lenosti nezapisoval. Ukažte, že jím napsaná čísla nabývají právě k různých hodnot.⁴

(David Hruška)

ŘEŠENÍ:

Počty snědených mravenců v jednotlivých dnech tvoří nerostoucí posloupnost a mění se, právě když se mění počet nedojedených mravenišť. Tato situace nastane právě jednou pro každé číslo v biologově zápisníku (tj. pro každou ze zastoupených hodnot velikostí mravenišť), protože stejně velká mraveniště se vyprázdní ve stejný den. Počet snědených mravenců (neboli počet neprázdných mravenišť) se tedy k -krát změnil, čili v průběhu celého mravenečnickova pobytu v lese nabýval právě $k + 1$ hodnot. Poslední z nich je ale nulová, takže si mravenečník zapsal právě k různých hodnot.

POZNÁMKY:

Nejprve bych se rád omluvil za nejasné zadání úlohy. Sousedí „... čímž získal k různých nenulových hodnot“ z první věty zadání se totiž zřejmě dá interpretovat dvěma způsoby. Jednak tak, že mravenišť je opravdu k a jsou různě velká, jednak tak, že mravenišť může být více než k a počty mravenců v nich se mohou opakovat. Posledně jmenovaný význam byl ten námi zamýšlený, řešitelé se ale v této otázce rozdělili na dvě zhruba stejně velké části. Vzhledem k tomu jsem uznával obě interpretace zadání. Ve druhém (původně zamýšleném) případě je úloha obecnější a dle mého soudu relativně o dost zajímavější, řešení je na druhou stranu v obou případech takřka totožné.

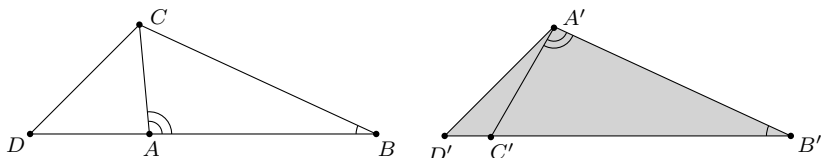
(David Hruška)

Úloha 2.

Máme bílý a černý trojúhelník, které jsou si podobné. Oba rozdělíme na dva trojúhelníky. Jeden ze vzniklých bílých trojúhelníků je podobný jednomu černému. Musí být podobné i zbylé dva?

ŘEŠENÍ:

Správná odpověď je, že si trojúhelníky podobné být nemusí. Stačilo najít jeden protipříklad.

⁴Mravenci se nerozmnoužují.

Vezměme trojúhelníky jako na obrázku. Trojúhelníky BCD a $B'A'D'$ jsou si podobné a trojúhelníky ABC a $A'B'C'$ taktéž, kdežto trojúhelníky DAC a $D'C'A'$ si podobné nejsou, neboť trojúhelník DAC je ostroúhlý, zatímco trojúhelník $D'C'A'$ tupoúhlý.

POZNÁMKY:

Řešení přišla spousta a většina byla správně. Uznala jsem všechna řešení, kde autor našel konkrétní případ vzájemně nepodobných trojúhelníků nebo kde si uvědomil, že ostroúhlý a tupoúhlý trojúhelník nemohou být podobné. Ti, kteří se naopak snažili dokázat, že odřezky trojúhelníků podobné být musejí, si neuvědomili, že řezy můžeme vést různými směry. (Adéla Kostecká)

Úloha 3.

V zemi je $n \geq 2$ měst a každá dvě jsou spojena silnicí. Dva silničáři Syp a Posyp je mají za úkol posypat šterkem, ale jsou líní, a proto si práci rozdělí tak, aby:

- (1) Každou silnici prošel právě jeden z nich.
- (2) Oba skončili v tom městě, ve kterém začali, a mezitím do něj nevkořčili.
- (3) Každý po cestě navštívil každé město kromě počátečního právě jednou.

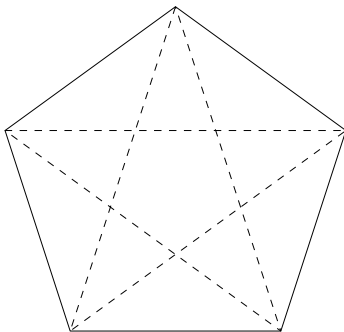
Kolik měst v zemi bylo?

(Martin „E.T.“ Sýkora)

ŘEŠENÍ:

Silničář do každého města po nějaké cestě přišel, a po nějaké jiné z něj odešel, a to vždy právě jednou. Totéž platí i pro počáteční město, jen v opačném pořadí. Protože máme silničáře dva a posypali všechny silnice, z každého města vedou právě čtyři cesty. Nakonec víme, že v naší zemi je každé město spojeno se všemi ostatními cestou, čili zjijeme v zemi s pěti městy.

Příkladem jsou města umístěná ve vrcholech pětiúhelníku, která Syp obejde po obvodu a Posyp po úhlopříčkách, tedy po hranách pěticípé hvězdy.

POZNÁMKY:

Úloha byla jednoduchá, takřka všichni ji vyřešili. Pár nesprávných řešení bylo nejspíš způsobeno nepozorností při čtení zadání. Chtěla bych pochválit ty, kteří kromě správného okomentování, že měst může být jediné pět, náčrtkem či popisem tras cestářů dokázali, že jsou pak opravdu splněny všechny podmínky. Kdyby se zadání ptalo, pro kolik měst se silničářům mohlo podařit rozdělit si práci, byla by to nepostradatelná součást řešení. (Bára Kociánová)

Úloha 4.

Mýška si koupila 2017 ne nutně stejných kousků sýra. Ukažte, že nějaký z nich mohla rozříznout na dvě části a vzniklých 2018 kousků rozdělit do dvou skupin, které budou mít stejný počet dílků i stejnou hmotnost.

(Anh Dung „Tonda“ Le)

ŘEŠENÍ:

Seřadíme si jednotlivé kousky sýra dle velikosti a jejich hmotnosti označme postupně od nejlehčího sýra x_1 až po nejtěžší x_{2017} . Nyní rozdělme prvních 2016 sýrů do dvou skupin tak, že do první skupiny dáme sýry s lichým indexem a do druhé se sudým. Hmotnost první skupiny označme m_1 , hmotnost druhé m_2 . Ze způsobu rozdělení sýrů plyne, že $m_2 \geq m_1$. Nyní nám stačí dokázat, že $x_{2017} > m_2 - m_1$. Poté budeme schopni rozdělit poslední, nejtěžší kousek sýra na dva tak, aby kousek daný do první skupiny měl hmotnost o $m_2 - m_1$ větší než ten daný do druhé skupiny.

Rozdíl hmotností skupin můžeme vyjádřit jako $m_2 - m_1 = x_2 - x_1 + x_4 - x_3 + \dots + x_{2016} - x_{2015}$. Dále platí

$$\begin{aligned} 0 < x_1, \\ x_2 &\leq x_3, \\ &\vdots \\ x_{2016} &\leq x_{2017}. \end{aligned}$$

Sečtením těchto nerovností dostáváme

$$\begin{aligned} x_2 + x_4 + \dots + x_{2016} &< x_1 + x_3 + \dots + x_{2017}, \\ x_2 - x_1 + x_4 - x_3 + \dots + x_{2016} - x_{2015} &< x_{2017}, \end{aligned}$$

tedy $m_2 - m_1 < x_{2017}$.

Protože je rozdíl $m_2 - m_1 < x_{2017}$, můžeme poslední kousek rozdělit na dva o hmotnostech $\frac{1}{2}(x_{2017} - (m_2 - m_1))$ a $\frac{1}{2}(x_{2017} + (m_2 - m_1))$, a tedy rozdělit sýry do dvou stejně hmotných skupin se stejným počtem sýrů.

POZNÁMKY:

Úloha byla pro většinu řešitelů pětibodovou. Řešení byla založena na rozmísťování kousků do hromádek. Často se vyskytovala řešení, ve kterých se přehazovaly dvojice sýrů mezi hromádkami. Taková řešení jsem hodnotil plným počtem bodů, když dotyčný dostatečně vysvětlil svůj algoritmus a to, že je schopen získat prohazováním rozdíl hmotností skupin menší, než jaká je hmotnost nejtěžšího kousku sýra. Pokud tento důkaz chyběl, nebo byl nedostatečný či nejasný, strhával jsem bod až dva. Řešení, která se věnovala pouze jednomu nějakému speciálnímu případu bez náznu algoritmu či postupu, jsem hodnotil nulou. (Jan Kadlec)

Úloha 5.

Dokažte, že když jakkoliv rozdělíme přirozená čísla do konečně mnoha skupin, pak alespoň v jedné z nich bude nekonečně mnoho násobků každého přirozeného čísla.

(Honza Krejčí)

ŘEŠENÍ:

Množinu přirozených čísel rozdělíme do n skupin, které označíme S_i ($1 \leq i \leq n$). Pro spor předpokládejme, že v každé skupině S_i existuje přirozené číslo t_i takové, že S_i obsahuje jen konečně násobků tohoto čísla. Označíme si K součin všech těchto čísel t_i . Násobků K je zřejmě v každé ze skupin konečně mnoho (protože jsou to zároveň násobky t_i). Jelikož skupin je konečně mnoho, tak přirozená čísla obsahují jen konečně mnoho násobků čísla K , což je spor s tím, že přirozená čísla obsahují nekonečný počet násobků každého přirozeného čísla.

POZNÁMKY:

Úlohu se většině řešitelů podařilo bez problémů vyřešit. Způsobů řešení bylo hned několik, většina řešitelů se rozhodla pro důkaz sporem. Několik řešitelů dokázalo, že některá ze skupin musí být nekonečná, z toho ale bohužel neplyne, že obsahuje nekonečně mnoho násobků každého přirozeného čísla (protipříkladem je například skupina prvočísel, která neobsahuje nekonečný počet násobků žádného přirozeného čísla).
(Lucien Šíma)

Úloha 6.

Jedenáct organizátorů schovalo do trezoru zadání letošního myšmaše. Zamkli ho na n zámků a každý z nich si vzal několik klíčů. Jeden klíč si mohlo vzít víc organizátorů. Přitom chtěli, aby každá šestice byla schopna otevřít trezor (tedy odemknout všechny jeho zámky), ale žádná pětice se dovnitř nedostala. Kolik nejméně zámků potřebovali?

(Anh Dung „Tonda“ Le)

ŘEŠENÍ:

Podle zadání každé pětici musí chybět alespoň jeden klíč. Pokud by dvěma různým peticím chyběl stejný klíč, znamenalo by to, že by i všem orgům ze sjednocení oněch petic chyběl onen klíč. Ale orgů ve sjednocení těchto petic je aspoň 6, což je spor. To znamená, že klíče chybějící peticím jsou unikátní pro každou pětici.

Tedy počet zámků můžeme zdola omezit na $\binom{11}{5} = 462$.

Tolik zámků také stačí. Za každou pětici přidáme jeden zámek a všem orgům, kteří v této pětici nejsou, dáme klíč. Pro každou šestici a každý zámek potom platí, že v šestici existuje někdo, kdo od něj má klíč, protože existuje jen pět orgů, kteří ho nemají.

POZNÁMKY:

Úloha nebyla těžká, většinou jsem za ní rozdával plný počet bodů.

(Kuba Svoboda)

Úloha 7.

Na kruhovém ostrově je v písku nakreslen n -úhelník se stejně dlouhými stranami. Ve středu každé strany čekají zády k sobě dva ptakopysci. Najednou se všichni rozběhnou po stranách, na kterých stojí, a po přímce pokračují až k pobřeží. Ukažte, že můžeme ptakopysky rozdělit do dvou skupin tak, že součet uběhnutých vzdáleností v obou skupinách bude stejný.

(Rado van Švarc)

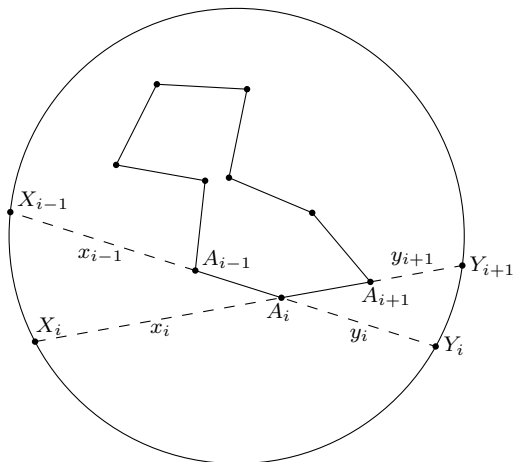
ŘEŠENÍ:

Označme si vrcholy našeho n -úhelníku jako A_1, A_2, \dots, A_n . Všechny indexy budeme brát modulo n . Pro každé i si průsečíky přímky $A_i A_{i+1}$ s pobřežím označíme jako X_i a Y_{i+1} tak, že X_i, A_i, A_{i+1} a Y_{i+1} leží na přímce v tomto pořadí. Dále si označme délky úseček $A_i X_i$ a $A_i Y_i$ jako x_i a y_i .

BÚNO nechť náš n -úhelník má strany délky 1. Z mocnosti bodu A_i ke kružnici, která tvoří pobřeží, plyne $|X_{i-1} A_i| |A_i Y_i| = |X_i A_i| |A_i Y_{i+1}|$, neboli $(x_{i-1} + 1)y_i = x_i(1 + y_{i+1})$. To můžeme přepsat jako $x_{i-1}y_i + y_i = x_i y_{i+1} + x_i$. Pokud sečteme všechny tyto rovnosti přes všechna i a od obou stran odečteme $\sum_{i=1}^n x_i y_{i+1}$, dostaneme

$$\sum_{i=1}^n x_i = \sum_{i=1}^n y_i.$$

Nyní rozdělíme ptakopysky podle toho, zdali se po $A_i A_{i+1}$ vydávají do A_i , nebo do A_{i+1} . Každá ze skupin nejprve v součtu ujde $\frac{n}{2}$, po čemž se všichni ptakopysci dostanou do vrcholů mnohoúhelníku. Ptakopysk jdoucí po $A_i A_{i+1}$ následně ujde x_i , respektive y_{i+1} , podle toho, jestli patří do první, či druhé skupiny. Ale to znamená, že první skupina v součtu ujde $\frac{n}{2} + \sum_{i=1}^n x_i$ a druhá $\frac{n}{2} + \sum_{i=1}^n y_i$, což jsou stejná čísla.

POZNÁMKY:

Řešení se sešlo vcelku pomálu. Všechna správná víceméně kopírovala vzorák. Řešení se může zdát trikové, ale není to tak strašné – tipnout správné rozdělení šlo celkem dobře intuitivně, z čehož jednoduše vyšel metrický vztah. A metrické vztahy vzhledem ke kružnici takřka vždy ukazují na mocnost. (Rado van Švarc)

Úloha 8.

V PraSeStánu se vláda rozhodla zřídit 2017 okresů o stejné rozloze. Své návrhy na rozdělení podaly dvě politické strany. Dokažte, že lze vybudovat 2017 okresních úřadů tak, aby byl v každém okrese právě jeden, ať už vláda poté zvolí kteroukoli variantu.

(Anh Dung „Tonda“ Le)

ŘEŠENÍ:

Úlohu si převedeme na hledání největšího párování⁵ v bipartitním grafu. Tento graf vytvoříme tak, že vezmeme jako jednu partitu okresy v jednom návrhu a jako druhou partitu okresy v druhém. Hrana povede mezi dvěma vrcholy právě tehdy, když příslušné navržené okresy mají průnik s nenulovým obsahem. Graf si označíme G .

Nyní si všimneme, že pokud najdeme v tomto grafu párování obsahující všechny vrcholy, tak můžeme pro každé dva spárované okresy (které budou nutné z různých návrhů) postavit okresní úřad právě v jejich průniku. Vzhledem k tomu, že mezi nimi vede hrana, je tento průnik z definice G neprázdný.

Toto párování nalezneme pomocí Hallovy věty. Ta říká, že bipartitní graf s partitami A a B má párování obsahující všechny vrcholy partity A právě tehdy, když každá podmnožina F vrcholů partity A je spojena hranami s alespoň $|F|$ vrcholy B . V našem případě tedy musíme ukázat, že libovolná množina F okresů z jednoho návrhu zasahuje do alespoň $|F|$ okresů z návrhu druhého.

Označíme si S plochu každého okresu (ta je stejná pro oba návrhy, protože je rovna $\frac{1}{2017}$ plochy celého PraSeStánu). Pro spor připustíme, že existuje podmnožina F okresů z jednoho návrhu, která zasahuje do nejvýše $|F| - 1$ okresů návrhu druhého. To by ale znamenalo, že se všechny okresy $z \in F$,

⁵Párováním rozumíme podmnožinu množiny hran grafu takovou, že žádné dvě její hrany nemají společný vrchol. Největší párování M je párování takové, že každé párování v G má nejvýše $|M|$ hran.

jejichž plocha je dohromady $S \cdot |F|$, vejdu do nejvýše $|F| - 1$ okresů z druhého návrhu. Plocha těchto nejvýše $|F| - 1$ okresů je ale nejvýše $S \cdot (|F| - 1)$, což je méně než $S \cdot |F|$. To je hledaný spor.

V G tedy existuje párování obsahující všechny vrcholy jedné partity. Protože jsou ale partity stejně velké, obsahuje toto párování všechny vrcholy.

ALTERNATIVNÍ ŘEŠENÍ (PODLE ÁKOSE ZÁHORSKÉHO):

Stejně jako v předchozím řešení převedeme úlohu na hledání párování obsahujícího 2017 hran.

Využijeme Königovu větu. Ta říká, že v každém bipartitním grafu je velikost největšího párování rovna velikosti nejmenšího pokrytí⁶. Nyní tedy nechtě pro spor existuje v G pokrytí o nejvýše 2016 vrcholech. Tedy existuje nejvýše 2016 okresů (ne nutně všechny z toho samého návrhu) takových, že obsahují každou oblast, které odpovídá nějaká hrana. Tyto okresy však každou oblast, které odpovídá nějaká hrana, obsahují buď celou, nebo vůbec. Protože však mají dohromady plochu nejvýše $2016S$, existuje plocha velká alespoň S , která není žádným z nich pokrytá. Protože ale každé místo pokrývají okresy z obou návrhů, i v této ploše je nějaká oblast odpovídající hraně v G , což je hledaný spor.

POZNÁMKY:

Téměř všechna řešení, která nám přišla, kopírovala vzorák. Jediné správné řešení, které nevyužívalo Hallovu větu, bylo řešení *Ákose Záhorského*, který za něj byl oceněn jedním imaginárním bodem.

(Viki Němeček)

⁶Pokrytí je taková podmnožina C množiny vrcholů grafu G , že pro každou hranu G je v C alespoň jeden její koncový vrchol.

Geometrie trojúhelníka 2

2. SERIÁLOVÁ SÉRIE

VZOROVÉ ŘEŠENÍ

Úloha 1.

Nechť I_A a I_C jsou postupně A -připsiště a C -připsiště trojúhelníka ABC . Na kružnici jemu opsané zvolme libovolný bod P různý od B . Dokažte, že střed úsečky, jejíž krajní body jsou opsiště trojúhelníků I_ABP a I_CBP , je opsištěm trojúhelníka ABC .

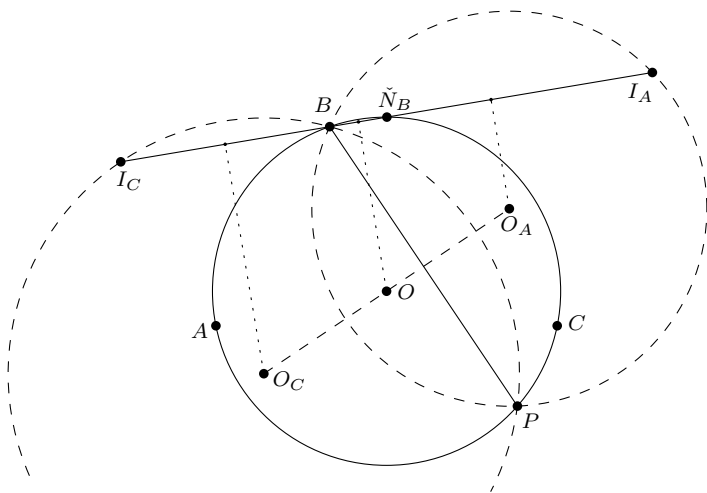
(Rado van Švarc)

ŘEŠENÍ:

Označme si opsiště trojúhelníků ABC , I_ABP a I_CBP jako O , O_A a O_C . Dále buď \check{N}_B antišvrk příslušný bodu B v trojúhelníku ABC . Prvně si povšimněme, že BP je tětivou kružnic opsaných trojúhelníkům ABC , I_ABP i I_CBP , a proto leží O , O_A i O_C na jedné přímce – na ose úsečky BP .

Dále si uvědomme, že O , O_A a O_C leží na osách úseček $B\check{N}_B$, BI_A a BI_C . Protože už víme, že O , O_A a O_C leží na jedné přímce, stačí ukázat, že osa $B\check{N}_B$ je osou pásu určeného osami BI_A a BI_C .

Pokud na tyto tři osy aplikujeme stejnolehlost se středem v B a koeficientem 2, dostaneme k dokázání, že kolmice na I_AI_C v \check{N}_B je osou pásu z kolmic na tu samou přímku v bodech I_A a I_C . Ale to je pravda, protože \check{N}_B je střed I_AI_C .

POZNÁMKY:

Sešla se plejáda správných řešení založených na spoustě různých přístupů a pohledů. Všechna však zakládala na nějaké technice ze seriálu, obvykle na Švrčkově bodu nebo antišvrku. Objevila se ale třeba i řešení založená na Eulerově přímce a Feuerbachově kružnici.

Taky bych rád podotknul, že ačkoli zadání zakazovalo patologický případ $P = B$, nevyklučovalo jiný patologický případ $P = \tilde{N}_B$. V tu chvíli totiž trojúhelníky $I_A BP$ a $I_C BP$ zdegenerují do úseček. Tvzení je sice stále pravdivé, ale jen ve chvíli, kdy se smíříme s tím, že středem kružnice opsané může být i bod ležící v nekonečnu.⁷ Za tuto nedokonalost zadání se omlouváme. Body jsem kvůli ní nikomu nestrhával.

(Rado van Švarc)

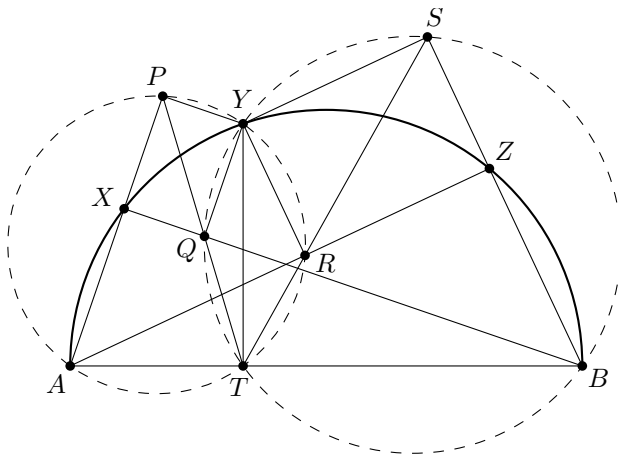
Úloha 2.

Konvexní pětiúhelník $AXYZB$ je vepsán do půlkružnice s průměrem AB . Označme postupně P, Q, R, S paty kolmic vedených bodem Y k přímkám AX, BX, AZ, BZ . Dokažte, že velikost ostrého úhlu svíraného přímkami PQ a RS je rovna polovině velikosti úhlu XOZ , kde O je střed úsečky AB .

(Rado Švarc)

ŘEŠENÍ:

Nechť T je pata kolmice spuštěné z bodu Y na AB . Body T, P, Q leží na jedné přímce, neboť se jedná o Simsonovu přímkou bodu Y vzhledem k trojúhelníku ABX . Analogicky leží body T, R, S na jedné přímce, neboť se jedná o Simsonovu přímkou bodu Y vzhledem k trojúhelníku ABZ .

Díky pravým úhlům leží body A, Y, R, T na Thaletově kružnici nad průměrem AY , tudíž $|\angle YTR| = |\angle YAR| = |\angle YAZ|$. Podobným způsobem dostaneme $|\angle QTY| = |\angle QBY| = |\angle XBY|$. Nyní využijeme faktu, že $AXYZB$ je tětíkový pětiúhelník. Úhel QTR jakožto součet úhlů QTY a YTR je tedy součtem obvodových úhlů příslušných obloukům XY a YZ . To dohromady dává obvodový úhel oblouku XZ , což je polovina středového úhlu XOZ .

POZNÁMKY:

Úloha byla jednoduchá, a proto naprostá většina došlých řešení byla správná. Chtěl bych pochválit řešitele, kteří použili Simsonovu přímkou, čím si své řešení dosti zjednodušili a zkrátili oproti jiným úhlicím řešením.

Jiný postup, který se mi velice líbil, využíval stejnoolehlost se středem Y a koeficientem 2. Nafoukneme-li pouze přímkou PQ a RS , jejich obrazy obsahují po řadě body X a Z . Zároveň obraz

⁷Koho zmínka o bodech ležících v nekonečnu zaujala, ten si může přečíst něco o *projektivní rovině*.

bodů T padne na kružnici opsanou trojúhelníkem XYZ , což okamžitě dává kýžený výsledek. Tímto postupem si *Victoria María Nájares Romero* a *Martin Zimen* vysloužili $+i$.

(Anh Dung „Tonda“ Le)

Úloha 3.

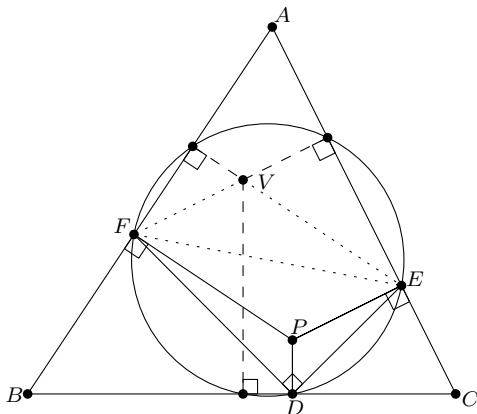
Uvnitř trojúhelníka ABC je dán bod P . Paty kolmic z bodu P na strany BC , CA a AB označme postupně D , E a F . Dále necht' V je kolmiště trojúhelníku AEF . Dokažte, že pokud $DE \perp DF$, pak platí

$$|\sphericalangle BPC| + |\sphericalangle BVC| = 180^\circ + \alpha.$$

(Rado van Švarc)

ŘEŠENÍ:

Podle Six feet theorem⁸ sdílí trojúhelník tvořený patami kolmic z bodu P na strany trojúhelníka ABC kružnici opsanou s trojúhelníkem s vrcholy v analogických patách kolmic vedených kamarádem bodu P . Jelikož je úhel EDF pravý, je podle Thaletovy věty úsečka EF průměrem této kružnice. Uvažme paty kolmic z kamaráda bodu P postupně na strany AC a AB . Vzhledem k výše uvedenému to musejí být průsečíky kružnice nad průměrem EF s příslušnými stranami různé od bodů E a F . To jsou ale zároveň paty dvou výšek v trojúhelníku AEF . Z toho plyne, že kamarádem bodu P musí být bod V . Zbytek řešení je obsažen v následujícím lemmatu.

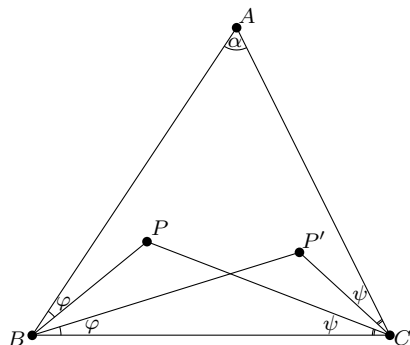
Lemma. Necht' P a P' jsou kamarádi v trojúhelníku ABC . Pak platí $|\sphericalangle BPC| + |\sphericalangle BP'C| = 180^\circ + \alpha$ a analogicky $|\sphericalangle APC| + |\sphericalangle AP'C| = 180^\circ + \beta$ a $|\sphericalangle APB| + |\sphericalangle AP'B| = 180^\circ + \gamma$.

Důkaz. Podívejme se na druhý obrázek. Dvojice stejně velkých úhlů (jelikož P a P' jsou kamarádi) u vrcholů B a C označme φ a ψ . Součet $|\sphericalangle BPC| + |\sphericalangle BP'C|$ pak můžeme vyjádřit jako

$$(180^\circ - |\sphericalangle PBC| - \psi) + (180^\circ - |\sphericalangle P'CB| - \varphi) = 360^\circ - \beta - \gamma = 180^\circ + \alpha,$$

což jsme měli dokázat.

⁸Tvrzení 54 z druhého dílu seriálu.

POZNÁMKY:

Zhruba polovina z celkových čtrnácti úspěšných řešitelů této úlohy použila podobný postup jako my zde. Ze zadání ale plyne ještě víc. Úhel BPC má totiž velikost $90^\circ + \alpha$, a tedy úhel BVC musí být nutně pravý! To je jistě zajímavé a dá se to s trochou námahy elementárně dokázat, o čemž se přesvědčila druhá zhruba polovina řešitelů. Ještě dodáme, že v námi použitém lemmatu platí dokonce ekvivalence, tedy uvedené tři vztahy pro úhly platí právě tehdy, když jsou P a P' kamarádi.

(David Hruška)

Geometrie trojúhelníka 3 – Trojúhelník vrací úhel

Hamiltonova kružnice se dotýká Pascalova trojúhelníku v bodě varu. – neznámý autor

Vítejte u dalšího dílu seriálu. V tomto díle už budeme skutečně pracovat s těžkým kalibrem. Začneme pokračováním z minulého dílu, povídáním o Lemoinově bodě a Tuckerových kružnicích. Zadefinujeme Gergonnův a Nagelův bod a vyslovíme další kamarádká tvrzení. Potom nás bude čekat Ponceletovo porisma, které následně rozšíříme na obecnější tvrzení (stále zvané Ponceletovo porisma). Zakočíme formulací Feuerbachovy věty, kterou rozšíříme na takzvanou třetí Fonteného větu. Tu pak společně s prvními dvěma dokážeme.

Lemoinův bod

Minulý díl jsme zakončili zkoumáním symedián a slíbili jsme si něco říct o jejich průsečíku – Lemoinově⁹ bodu, jenž značíme K . Než se do toho pustíme, připomeneme si krátce symediány, neboť je budeme hodně používat.

Tvrzení. (Opakování o symediánách) *Je dán trojúhelník ABC . Izogonály (přímky osově souměrné podle příslušných os úhlů) k těžnicím se nazývají symediány a protínají se v Lemoinově bodě. Symediána z bodu A (a -symediána) je množinou středů všech antirovnoběžek (jakožto úseček s krajními body na přímkách AB a AC) se stranou BC (vůči úhlu BAC). Také je množinou všech takových bodů roviny, jejichž poměr vzdáleností od přímek AB a AC je roven $\frac{|AB|}{|AC|}$.*

Cvičení. Ke stranám AB a AC trojúhelníka ABC připišeme zvenku čtverce a průsečík jejich stran rovnoběžných s přímkami AB a AC (ale různých od nich) označíme X . Dokažte, že X leží na a -symediáně.

Návod. Bod X má správný poměr vzdáleností od AB a AC .

Teď už nám¹⁰ nic nebrání pustit se do Lemoinova bodu.

Tvrzení. (Kosinová kružnice) *Když bodem K vedeme antirovnoběžky se stranami, vytnou na stranách trojúhelníka (přesněji na přímkách jimi určených) šestici bodů ležících na jedné kružnici. Středem této kružnice je bod K .*

Důkaz. Z opakovacího tvrzení víme, že K leží ve středu všech tří antirovnoběžek. Stačí tedy dokázat, že průsečíky antirovnoběžek s AB a AC se stranou BC tvoří spolu s K rovnoramenný trojúhelník. To je ale jasné díky antirovnoběžkám – oba vnitřní úhly zmíněného trojúhelníka při straně ležící na BC mají velikost $\alpha = |\sphericalangle BAC|$. Analogická tvrzení platí pro zbylé dvě antirovnoběžky a my vidíme, že K je skutečně od všech šesti bodů stejně vzdálený.

⁹Émile Lemoine ([lemuán]; 1840–1912) byl francouzský inženýr a matematik. Máme ho rádi.

¹⁰A vám snad také ne.

Cvičení. Dokažte, že šest bodů z posledního tvrzení leží uvnitř stran, právě když je daný trojúhelník ostroúhlý.

Návod. Zkoumejte limitní případ, kdy je nějakou z antirovnoběžek z minulého tvrzení přímo symediána. Zbývá dokázat nerovnost pro úhel u symediány (ten je z definice roven nějakému úhlu u těžnice) v ostroúhlém trojúhelníku.

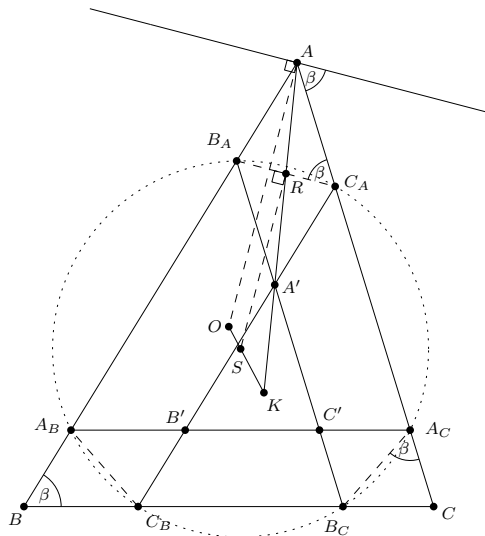
Cvičení. Dokažte, že v pravouhlém trojúhelníku leží Lemoinův bod na některé výšce.

Cvičení. (těžší) Ukažte, že trojice úseček spojujících střed strany se středem odpovídající výšky prochází Lemoinovým bodem.

Návod. Ukažte, že každá z přímek je množina středů obdélníků vepsaných do ABC ležících na jedné ze stran. Rozmyslete si, že všechny vepsané obdélníky ležící na BC dostanete aplikováním vhodné stejnohlosti se středem v A na nějaký obdélník zvenku připsaný ke straně BC , jehož střed umíte dobře popsat. Dopočítejte. Také se dá rovnoměrně hýbat s jedním vrcholem BÚNO po AB a nahlédnout, že střed obdélníka se pohybuje po správné úsečce. Nakonec použijte kosinovou kružnici.

Tvrzení. (Tuckerovy kružnice) Uvažme vhodnou¹¹ stejnohlost se středem v K a obrazy přímek AB , BC a CA v ní. Ty vytnou na obvodu trojúhelníka šestici bodů ležících na kružnici, jejíž střed leží na úsečce OK . Takové kružnice nazýváme Tuckerovy kružnice.

Důkaz.

Označme si průsečíky podle obrázku. Čtyřúhelník $ABA'A'CA$ je zřejmě rovnoběžník, takže úsečka $BACA$ je rozpůlena a -symediánou. Z toho plyne, že je to antirovnoběžka s BC . Vskutku, nechť BAX je antirovnoběžka s BC a X leží na AC . Pak i BAX je rozpůlena a -symediánou (opakovací tvrzení), z čehož plyne, že XC_A je rovnoběžná s a -symediánou, čili musí být $X = C_A$. S pomocí tohoto a analogických tvrzení jsou všechny tři „rohové“ trojúhelníčky ($ABA'CA$ a další dva) podobné

¹¹Omezíme se jen na takové případy, v nichž každá z těchto zobrazených přímek protíná strany (úsečky) trojúhelníka ABC právě ve dvou bodech. Koeficient stejnohlosti budeme tedy uvažovat z intervalu $(x, 1)$, kde x je vhodné záporné číslo. Nakreslete si v Geogebře.

trojúhelníku ABC . Speciálně je čtyřúhelník $B_A C_A A_C B_C$ rovnoramenný lichoběžník, tedy jeho vrcholy leží na jedné kružnici, a analogicky pro zbylé dvě strany.

Nabízí se otázka, zda už je z toho jasné, že všech šest bodů leží na jedné kružnici. Úplně jasné to není, ale pomůžeme si jednoduchým trikem. Dejme tomu, že by se ve skutečnosti jednalo o tři různé kružnice (zřejmě nemohou být právě dvě různé). Pak ale chordály jejich dvojic jsou přímkami AB , BC a CA . Ty se mají podle tvrzení o potencionálním středu protínat, což ale evidentně neplatí. Takže musí být všechny tři kružnice shodné a jsme hotovi, co se týče koncyclickosti.

Nyní uvažme stejnolehlost se středem v K takovou, že obraz bodu A je střed rovnoběžníka $AB_A A' C_A$ (označme jej R) a označme S obraz opsiště O v ní. Obraz tečny ke kružnici opsané ABC vedené bodem A je příčka $B_A C_A$, protože první z nich prochází bodem A , druhá bodem R a obě jsou antirovnoběžné s BC (u tečny to plyne z úsekového úhlu). Dále AO se zobrazí na RS (z definice), a tedy RS je kolmice na $B_A C_A$ procházející jejím středem, čili je to osa úsečky $B_A C_A$. Analogicky bychom dokázali, že S leží i na dalších osách, takže S je středem naší Tuckerovy kružnice.

Důsledek. (Lemoinova kružnice) *Rovnoběžky se stranami vedené bodem K vytnou na obvodu trojúhelníka šestici bodů, které leží na jedné kružnici, kterou nazýváme Lemoinova kružnice.¹² Její střed je středem úsečky OK .*

Důkaz. Je to Tuckerova kružnice pro „koeficient stejnolehlosti rovný nule“. Přísně vzato by taková stejnolehlost všechny tři přímkami zobrazila do bodu K . My ji ale v tomto případě bereme tak, že je posune do nulové vzdálenosti od K , tedy uvažujeme trojici rovnoběžek se stranami vedených bodem K . Její existence by se dokázala zcela analogicky jako v případě Tuckerových kružnic (onu stejnolehlost jsme používali pouze na rovnoběžnost se stranami, takže úvahy o rovnoběžnicích atd. projdou úplně stejně). Jelikož v našem případě splývá bod A' z minulého důkazu s bodem K , musí mít stejnolehlost použitá v jeho poslední části koeficient $\frac{1}{2}$, z čehož plyne, že její střed leží uprostřed úsečky OK .

Na tvrzení o Tuckerových kružnicích lze pohlížet i jinak. V důkazu jsme nakreslili nějaké rovnoběžky se stranami a dokázali, že spojnice jejich průsečíků jsou antirovnoběžky (s něčím, viz důkaz a obrázek). Vytvořili jsme tedy šestiúhelník (přesněji uzavřenou lomenou čáru o šesti úsecích), který dvakrát „objede“ obvod trojúhelníka a je tvořen střídavě rovnoběžkami a antirovnoběžkami s protější stranou. To vede k následující formulaci tvrzení o Tuckerových kružnicích.

Cvičení. (Tuckerův magický šestiúhelník¹³) Zvolme bod na obvodu trojúhelníka. Konstruujeme lomenou čáru s vrcholy na sousedních stranách po směru hodinových ručiček, jejíž úseky jsou střídavě rovnoběžkami a antirovnoběžkami s protější stranou. Předpokládejme, že celá leží uvnitř trojúhelníka. Dokažte, že tato lomená čára se po šesti úsecích uzavře a její vrcholy leží na kružnici se středem na úsečce OK .

Návod. Stačí dokázat, že „rovnoběžkové části“ lomené čáry se protínají na symediánách. Z toho už plyne, že jsme je mohli obdržet z přímkou AB , BC a CA pomocí vhodné stejnolehlosti se středem v K . Tím jsme převedli úlohu na tvrzení o Tuckerových kružnicích. První zmíněnou vlastnost ale snadno dostaneme z obrácené úvahy o rovnoběžníku – jeho vrchol a střed úhlopříčky (antirovnoběžka) leží na symediáně, tedy tam leží i jeho protější vrchol.

Na této formulaci je pozoruhodné, že Lemoinův bod K se objeví až při zkoumání středu výsledné kružnice – konstrukce lomené čáry ho nijak nepoužívá.

¹²Terminologie kolem Lemoinovy a kosinové kružnice kolísá. Například v angličtině převažuje po řadě First Lemoine Circle a Second Lemoine Circle, v češtině se jim někdy říká první a druhá Lemoinova kružnice, avšak naopak.

¹³Název je odvozen od notoricky známého kabaretního triku, ve kterém iluzionista vyzve diváka, aby ve zcela obyčejném trojúhelníku začal dokola po jeho obvodu kreslit střídavě rovnoběžky a antirovnoběžky.

Je dobré si uvědomit, jaké speciální případy Tuckerových kružnic už známe. Pokud zvolíme stejnoolehlost s koeficientem 1 (což striktně vzato nesmíme, ale je to limitní případ), zdegenerují antirovňoběžky do bodů a výsledkem bude samotný obvod trojúhelníka, potažmo jeho kružnice opsaná. Pro „nulový koeficient“ dostaneme Lemoinovu kružnici. Pokud budeme pokračovat dál (pošleme koeficient do záporných čísel) a rovňoběžky budeme kreslit „až za“ bod K , projdou v jednom okamžiku bodem K všechny antirovňoběžky, kteréžto situaci odpovídá tvrzení o kosinové kružnici. Že se tak pro všechny tři antirovňoběžky stane v jednom okamžiku, plyne z toho, že poměr $\frac{|KR|}{|KA|}$ lze vyjádřit jen pomocí koeficientu původní stejnoolehlosti, takže bod R a jeho dva analogy splynou s bodem K ve stejném okamžiku.

Cvičení. Ukažte, že kosinová kružnice je rozpuřena Lemoinovou kružnicí.

Návod. Stačí, že K leží na jejich chordále.

Nechť X je bod uvnitř trojúhelníka ABC . Jeho *úpatnicovým*¹⁴ *trojúhelníkem* myslíme trojúhelník s vrcholy v patách kolmic z X na strany AB , BC a CA . S použitím tohoto pojmu můžeme například Tvrzení 54 z minulého dílu (Six feet theorem) zformulovat tak, že úpatnicové trojúhelníky kamarádů sdílejí kružnici opsanou.

Vzhledem k tomu, kolik věcí o Lemoinově bodu platí, bylo by zvláštní, aby žádné známé tvrzení neneslo jméno stejného velikána.

Tvrzení. (Lemoine theorem) *Lemoinův bod je jediný bod, který je těžištěm svého úpatnicového trojúhelníka.*

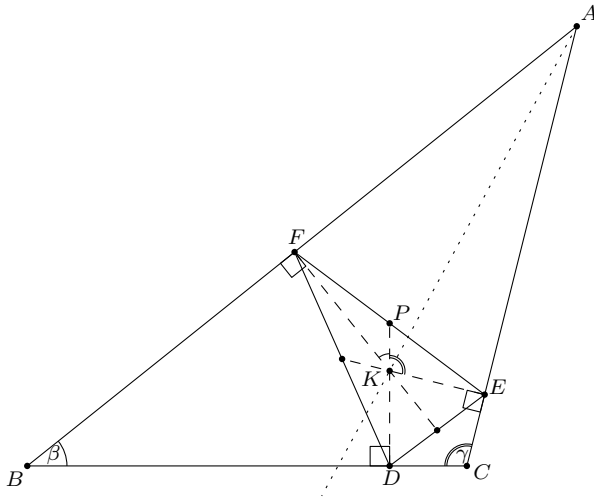
There is no royal road to geometry. – Eukleides

Důkaz. Jak naznačuje citát, budeme muset trochu počítat. Označme paty kolmic z K na strany BC , AC a AB po řadě D , E a F a dále průsečík přímky DK s úsečkou EF jako P . Pro první implikaci stačí dokázat, že bod P je středem úsečky EF . Tím bude přímka PK těžnicí v trojúhelníku DEF na stranu EF a analogicky to bude platit pro ostatní strany, čili K bude vskutku těžištěm svého úpatnicového trojúhelníka DEF . Ze sinové věty pro trojúhelník KFP plyne: $|FP| = |FK| \frac{\sin \angle FKP}{\sin \angle FPK}$. Analogicky z trojúhelníku KPE odvodíme $|EP| = |KE| \frac{\sin \angle PKE}{\sin \angle KPE}$. Díky pravým úhlům u bodů E a F (paty kolmic) víme, že $\angle FKP = \beta$ a $\angle EKP = \gamma$. Jelikož K leží na a -symediáně a vzdálenost od přímky se měří na komici, platí $\frac{|KF|}{|KE|} = \frac{c}{b}$. Dohromady dostáváme

$$\frac{|FP|}{|PE|} = \frac{|FK|}{|EK|} \frac{\sin \beta}{\sin \angle FPK} = \frac{c \sin \beta}{b \sin \gamma} = 1,$$

což plyne ze sinové věty pro trojúhelník ABC (v předposlední rovnosti jsme využili, že úhly, jejichž součet je 180° , mají stejnou hodnotu sinu).

¹⁴Tento název je sice krásně český, ale téměř výhradně se místo něj používá anglický *pedal triangle*.

Pro opačnou implikaci uvažme bod X , který je těžištěm svého úpatnicového trojúhelníka, a uvažme stejnou konstrukci jako na obrázku (pro jednoduchost použijeme i stejné označení, pouze místo K máme X). Postupem podobným tomu z předchozí části můžeme vyjádřit poměr délek XE a XF jako

$$\frac{|XF|}{|XE|} = \frac{|FP|}{|PE|} \frac{\frac{\sin |\angle FPX|}{\sin \beta}}{\frac{\sin |\angle XPE|}{\sin \gamma}} = \frac{\sin \gamma}{\sin \beta} = \frac{c}{b},$$

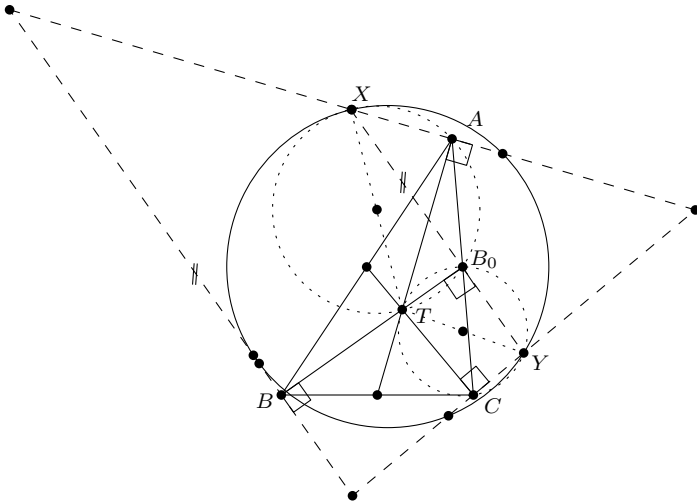
z čehož vyvodíme, že X leží na a -symediáně. Analogicky leží i na zbylých dvou symediánách, tedy platí $X = K$.

Ukážeme si, jak lze teorii získanou v této části aplikovat na úlohu, jejíž formulace obsahuje jen ty nejzákladnější středy, a přesto je k jejímu řešení potřeba¹⁵ teorie z této části seriálu.

Příklad. Tři těžnice dělí trojúhelník ABC na šest trojúhelníků. Ukažte, že jejich opsíště leží na jedné kružnici.

Řešení. Vrcholy A, B a C vedme kolmice na příslušné těžnice. Tak vznikne trojúhelník, v němž je ABC úpatnicový trojúhelník bodu T , který je v něm těžištěm. Z minulého tvrzení plyne, že T je Lemoinův bod v novém trojúhelníku.

¹⁵Pravděpodobně; autorům není znám jednodušší důkaz.

Když se ale podíváme na obrázek, jsou opsité malých trojúhelníků nějak divně uvnitř a kružnice, kterou by měly určovat, nevypadá povědomě. Není ale třeba si zoufat. Uvažujme stejnohlelost se středem v T (jako vždy stejnohléme z Lemoinova bodu) a koeficientem 2. Kam se při ní zobrazí našich šest opsítě? Každé z nich leží na osách stran malých trojúhelníků, jejich obrazy tedy budou ležet na přímkách dvakrát vzdálenějších od T . Speciálně každý z obrazů opsítě leží na osách spojnic vrcholů s těžištěm, které od těžiště dvakrát vzdálíme. To znamená, že leží na stranách nového trojúhelníku, protože ten má strany kolmé na těžnice v ABC .

Nyní stačí dokázat, že těchto šest bodů na obvodu trojúhelníka, v němž něco víme o Lemoinově bodu, leží na kružnici. Zní to povědomě? Asi tušíte, že naše kružnice je jedna z Tuckerových. Označme B_0 střed strany AC a zobrazená opsítě trojúhelníků ATB_0 a CTB_0 po řadě X a Y (viz obrázek). Obě původní opsítě leží na ose úsečky TB_0 , takže X a Y leží na kolmici na b -těžnici vedené bodem B_0 . To je jedna ze stran velkého trojúhelníka (kolmice na b -těžnici vedená bodem B) zobrazená ve stejnohlelosti se středem v T a koeficientem $-\frac{1}{2}$. Analogicky to platí i pro zbylé dvě dvojice sousedních trojúhelníků. Tedy naše šestice bodů leží na Tuckerově kružnici ve velkém trojúhelníku odpovídající koeficientu $-\frac{1}{2}$.

Cvičení. (Kružnice šesti bodů) Z paty výšky z vrcholu A trojúhelníku ABC spustíme kolmice na strany AB a AC a uvážíme jejich paty. Podobně sestrojíme další čtyři paty. Dokažte, že všech šest takto získaných bodů leží na kružnici.

Návod. Je to jedna z Tuckerových kružnic. Spojte body lomenou čarou střídavě rovnoběžnou a antirvnoběžnou s protější stranou.

Cvičení. Mějme různoustranný trojúhelník ABC , jeho těžiště označme T a kolmiště H . Jeho vrcholy vedme kolmice na příslušné těžnice (jako v minulém příkladu). Dokažte, že těžiště vzniklého trojúhelníka leží na přímce TH .

Návod. Použijte Lemoine theorem stejně jako v posledním příkladě. Vzpomeňte si na Eulerovu přímku a Six feet theorem.

Další kamarádi

Těsně před koncem minulého dílu jsme tvrdili, že z kamarádů nejdůležitějších středů trojúhelníka nám chybí jen kamarád těžiště, neboli Lemoinův bod. Vzhledem k času, který jsme s ním strávili, jej tímto prohlašujeme za dostatečně prozkoumaný. Z těch pokročilejších středů jsme ještě nemluvili o kamarádovi středu Feuerbachovy kružnice F . Následující tvrzení to alespoň informativně napravuje, nebudeme ho totiž dokazovat.

Tvrzení. *Kamarád bodu F (středu Feuerbachovy kružnice) je průsečík přímek AO_A , BO_B a CO_C , kde O_A je opsiště trojúhelníku OBC atd.*

A kde ještě můžeme potkat kamarády? Jste-li alespoň trochu obeznámeni s elipsami, můžete si dokázat následující tvrzení.

Tvrzení. *Ohniska elipsy vepsané do trojúhelníku spolu kamarádi.*

A nakonec jedno malé okénko do třetího rozměru.

Cvičení. Koule vepsaná čtyřstěnu $ABCD$ se dotýká stěny ABC v bodě E . Koule jemu připsaná vzhledem k vrcholu D se stěny ABC dotýká v bodě F . Dokažte, že E a F jsou kamarádi v trojúhelníku ABC . (MKS-33-3j-7)

Návod. Dokažte izogonalitu v jednom vrcholu. Vepsaná koule a připsaná koule jsou stejnolehle podle D . Pomocí toho a stejných tečen najdete shodné trojúhelníky a dopočítejte. Podívejte se na řešení. :-)

Kdybyste stále nebyli zcela přesvědčeni, že jsou kamarádi v geometrii trojúhelníka opravdu na každém rohu, další kapitolka by to mohla napravit.

Gergonnův a Nagelův bod

Abychom neměli v seriálu málo exoticky znějících jmen, přidáme si dvě další.

Mějme trojúhelník ABC . Dotyky jeho kružnice vepsané se stranami BC , AC a AB označíme po řadě D , E , F a dotyky kružnic připsaných ke stejným stranám po řadě P , Q a R . Z Cevovy věty (viz začátek sekce o kamarádech z prvního dílu) plyne, že se úsečky AD , BE a CF protínají v jednom bodě. Opravdu, jelikož se jedná o kružnici vepsanou, platí díky stejně dlouhým úsekům tečen $|AF| = |AE|$, $|BF| = |BD|$ a $|CD| = |CE|$, takže poměr z Cevovy věty vyjde 1. Tento průsečík nazýváme *Gergonnovým*¹⁶ *bodem* a značíme jej G . Jelikož jsou na každé straně body dotyku vepsané a opsané kružnice symetrické podle středu oné strany (viz Tvrzení 48 z prvního dílu), plyne z Cevovy věty, že se úsečky AP , BQ a CR protínají v jednom bodě. Ten nazýváme *Nagelův*¹⁷ *bod* a značíme jej N .

Cvičení. Při značení zavedeném výše platí, že Gergonnův bod v trojúhelníku ABC je Lemoinovým bodem trojúhelníka DEF .

Návod. Vzpomeňte si na Tvrzení o průsečíku tečen z minulého dílu.

Cvičení. (těžší) Nagelův bod trojúhelníku ze středních příček je vepsíštěm původního trojúhelníku. Dokažte.

Návod. Nejprve dokažte pomocné tvrzení: Nechť $ABCD$ je rovnoběžník a body X , Y leží postupně na jeho stranách BC a CD tak, že $|BX| = |DY|$. Označme Z průsečík úseček BY a DX . Dokažte,

¹⁶Joseph Diaz Gergonne (1771–1859) byl francouzský matematik a logik.

¹⁷Christian Heinrich von Nagel (1803–1882) byl německý matematik a geometr.

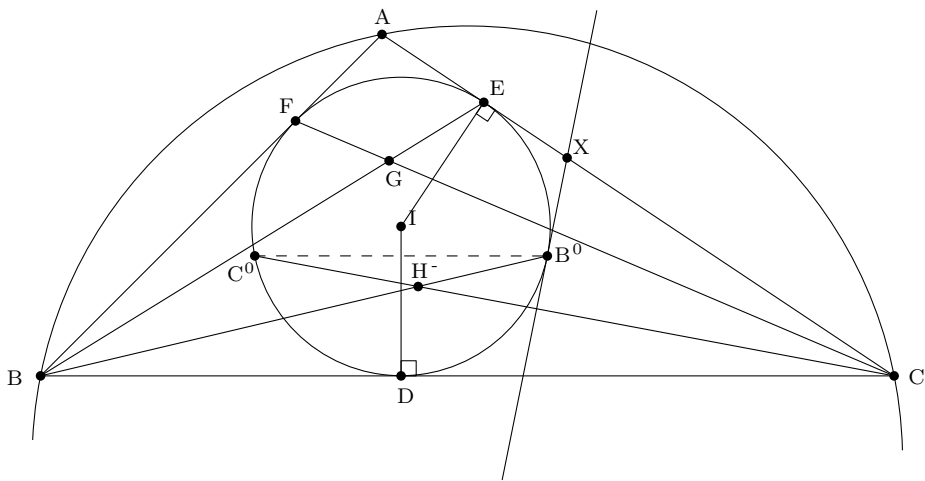
že přímka AZ je osou úhlu BAD . Toto tvrzení aplikujte na každý z rovnoběžníků vzniklých v daném trojúhelníku po dokreslení středních příček.

Důsledek. *Jelikož je Nagelův bod trojúhelníka ze středních příček (čili vepsitě původního trojúhelníka) obrazem Nagelova bodu původního trojúhelníka ve stejnohlosti se středem v těžišti a koeficientem $-\frac{1}{2}$, leží body I, T a N na jedné přímce v poměru $|IT| : |TN| = 1 : 2$. Tato přímka se nazývá Nagelova přímka.*

Před následujícími dvěma tvrzeními je dobré si připomenout, že dvě kružnice (až na degenerované případy) mají dva středy stejnohlosti, z nichž jedna má kladný koeficient a druhá záporný.

Tvrzení. *Kamarádem Gergonnova bodu G je střed záporné stejnohlosti zobrazující opsanou kružnici na vepsanou.*

Důkaz. Na úvod poznamenejme, že tento důkaz funguje pouze pro situace podobné té na našem obrázku, ostatní případy nebudeme rozebírat. Označme D, E a F doteky vepsané kružnice po řadě se stranami BC, AC a AB . Gergonnův bod označme G , obraz bodu E v osové souměrnosti podle osy vnitřního úhlu ABC označme B' a obraz bodu F v osové souměrnosti podle osy vnitřního úhlu ACB označme C' . Jelikož je vepsaná kružnice osově souměrná podle osy úhlu, leží body B' a C' na ní. Přímkou BB' a CC' jsou izogonály příček BG a BE , takže jejich průsečík je kamarád bodu G . Označme jej sugestivně H^- . Pokud dokážeme, že je přímka $B'C'$ rovnoběžná s BC , budeme mít vyhráno, protože pak bude platit $\frac{|H^-B|}{|H^-B'|} = \frac{|H^-C|}{|H^-C'|}$. Z toho a z analogických tvrzení pro analogicky definovaný bod A' dostaneme, že stejnohlost se středem v H^- mající takový (rozmyslete si, že musí být záporný) koeficient, aby se bod B zobrazil na B' , zobrazuje i C na C' a A na A' . Zobrazuje na sebe tedy i kružnice opsané těmito trojicím, což jsou přesně kružnice opsaná a vepsaná.

Vraťme se k důkazu zmíněné rovnoběžnosti. Vyjádříme velikost úhlu DIB' . Platí $|\sphericalangle DIB'| = |\sphericalangle DIE| - |\sphericalangle EIB'|$. Z deltoidu $IDCE$ vidíme, že $|\sphericalangle DIE| = 180^\circ - \gamma$. Dále nechť tečna ke kružnici vepsané vedená bodem B' protne stranu AC v bodě X . Vzhledem ke konstrukci bodu B' musí být tato tečna osově souměrná s přímkou AC podle osy úhlu ABC . Z toho dopočítáme $|\sphericalangle EIB'| = |\sphericalangle B'XC| = 180^\circ - (360^\circ - 2\alpha - \beta)$. Získané vztahy dosadíme do prvního výpočtu a dostáváme

$$|\sphericalangle DIB'| = 180^\circ - \gamma - 180^\circ + 360^\circ - 2\alpha - \beta = 180^\circ - \alpha.$$

Vzhledem k tomu, že tato hodnota nezávisí na β a γ , musí být ze symetrie stejná jako velikost úhlu DIC' . Jelikož je úsečka ID kolmá na BC , plyne z dokázaného, že je úsečka $B'C'$ opravdu rovnoběžná s BC , a jsme hotovi.

Z podobných úvah vyplývá následující tvrzení.

Tvrzení. Kamarádem Nagelova bodu N je střed kladné stejnohllosti zobrazující opsanou kružnici na vepsanou.

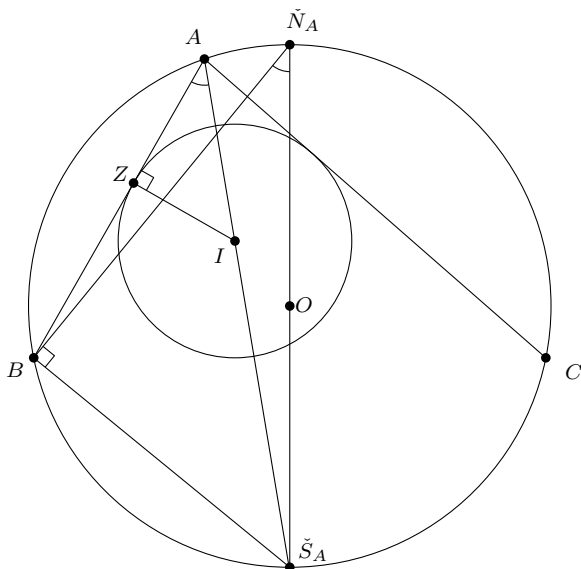
Ponceletovo porisma

Kružnice je zakulacená přímka s dírou uprostřed. – neznámý autor

V tomto oddíle bude třeba zavzpomínat na předcházející díl. Konkrétně budeme pracovat se Švrčkovými body, antišvrky a některými jejich vlastnostmi.

Věta. (Eulerova formule, Ponceletovo porisma) Necht' kružnice ω se středem I a poloměrem r leží uvnitř kružnice Γ se středem O a poloměrem R . Necht' A, B a C jsou body na Γ takové, že AB i AC se dotýkají ω . Potom se BC dotýká ω právě tehdy, když $R^2 - |OI|^2 = 2Rr$.

Důkaz. Zjevně platí, že BC se dotýká ω právě tehdy, když je ω kružnice vepsaná trojúhelníku ABC .

Označme jako \check{S}_A a \check{N}_A Švrčkův bod a antišvrk příslušné A v trojúhelníku ABC . Dále buď Z bod dotyku AB s ω . Zjevně AI je osou úhlu BAC , takže \check{S}_A leží na AI . Proto $|\angle IAZ| = |\angle \check{S}_A AB| = |\angle \check{S}_A \check{N}_A B|$. Navíc zjevně $|\angle AZI| = 90^\circ = |\angle \check{N}_A B \check{S}_A|$. Trojúhelníky AZI a $\check{N}_A B \check{S}_A$ jsou tudíž podobné.

Proto

$$|AI| \cdot |B\check{S}_A| = |\check{S}_A \check{N}_A| \cdot |IZ| = 2Rr.$$

Zároveň z mocnosti I ku Γ plyne

$$|AI| \cdot |I\check{S}_A| = R^2 - |OI|^2.$$

Z toho vyvodíme, že $R^2 - |OI|^2 = 2Rr$ právě tehdy, když $|I\check{S}_A| = |B\check{S}_A|$. Ale protože I leží na $A\check{S}_A$, je I vepšístě trojúhelníku ABC právě tehdy, když $|I\check{S}_A| = |B\check{S}_A|$. Tím máme hotovo.

Implikaci „pokud ω je kružnice vepsaná, potom $R^2 - |OI|^2 = 2Rr$ “ se obvykle říká Eulerova formule,¹⁸ zatímco implikace „pokud $R^2 - |OI|^2 = 2Rr$, potom ω je kružnice vepsaná“ se občas označuje jako Ponceletovo porisma. Toto označení je ovšem poněkud zavádějící, protože Ponceletovo porisma je daleko obecnější tvrzení, které nemluví jen o trojúhelnících, ale i o mnohoúhelnících a dokonce i o ještě obecnějších útvech.

Protože se jedná o velmi zajímavou geometrii, v následujících několika odstavcích si Ponceletovo porisma přiblížíme v jeho plné kráse. Musíme se ovšem připravit na pár věcí, které nás tam čekají.

Zaprvé překročíme pravomoce dané jménem seriálu, tj. nepůjde nám pouze o geometrii trojúhelníka, nýbrž i o daleko různorodější figury. Vězte, že se za toto pro nic za nic porušení pranic tradic a hranic omlouváme, a pokud to váš hněv nesmíří, budeme se i náležitým způsobem káti.¹⁹

Zadruhé bude velká část následujícího výkladu podána způsobem, který bychom lidově nazvali „mlha“ nebo „mávání rukama“, tj. leccos bude podáno neformálně a s nevelkou dbalostí na detaily. Je tomu tak proto, že pro přesné definice, formálně správné popisy a řádný důkaz bychom potřebovali strašidelná slova jako „limita“ a „integrál“, která zde nechceme (a kvůli nedostatku místa ani nemůžeme) zavádět.²⁰ Navíc bychom se tím příliš ponořili do algebry a místo kreslení neobvyklých obrázků bychom jenom přidávali a přeskupovali symboly, dokud by to nevyšlo. A to přece nikdo nechce.

Zatřetí může být nadcházející část z výše uvedených důvodů poněkud obtížná. Nebojte se ji při prvním (a třeba i jakémkoliv dalším) čtení přeskočit. Slibujeme, že žádná seriálová úloha nebude stavět na ní. Uvádíme ji pouze proto, že nám přijde dobrá.

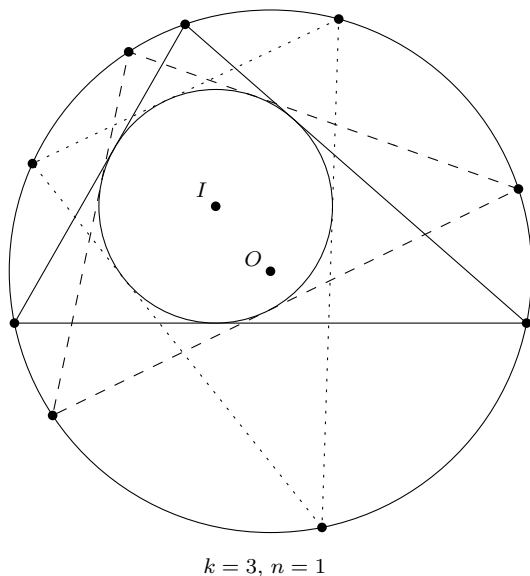
Nyní se už konečně pusťme do práce.

Na výše uvedené verzi Ponceletova porismatu nás nebude příliš zajímat vztah $R^2 - |OI|^2 = 2Rr$, ten je spíše náhodný. Uchopitelnější myšlenka, která odtud plyne, je následující: Představte si, že vám někdo dal obrázek, na kterém jsou nakresleny dvě kružnice. Dostanete za úkol nakreslit trojúhelník, pro který je jedna ze zadaných kružnic opsanou a druhá kružnicí vepsanou. Pokud byste měli k dispozici i jeden z vrcholů tohoto trojúhelníka, pak je to jednoduché – z prvního vrcholu udělat tečnu k vepsané, tu protnout s opsanou, tím získat druhý vrchol a dál pokračovat stejně. Jenže co když ten první vrchol nemáte? Inu, Ponceletovo porisma říká, že to nevádí – pokud tento postup funguje v nějakém bodě kružnice opsané, pak funguje v *každém* jejím bodě. Platí totiž, že libovolným bodě uspějeme právě tehdy, když $|OI|^2 = R^2 - 2Rr$, což je nezávislé na volbě bodu.

¹⁸Způsob, jakým jsme ji zavedli, je ovšem poněkud nestandardní a možná z něj úplně dobře není vidět, co tato formule vlastně říká. Klasické znění je následující: Pokud ABC je trojúhelník s vepšístěm I , opšístěm O , a poloměry kružnice vepsané a opsané postupně r a R , pak $|OI|^2 = R^2 - 2Rr$.

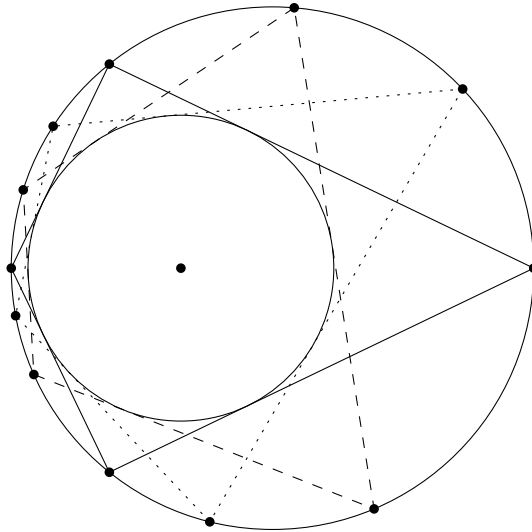
¹⁹Své kreativní návrhy odpovídajících trestů, způsobů pokání a mučících technik můžete zasílat na e-mail mks@mff.cuni.cz.

²⁰Místo nich budeme používat slova jako „malý“, „skoro“ a „přibližně“.

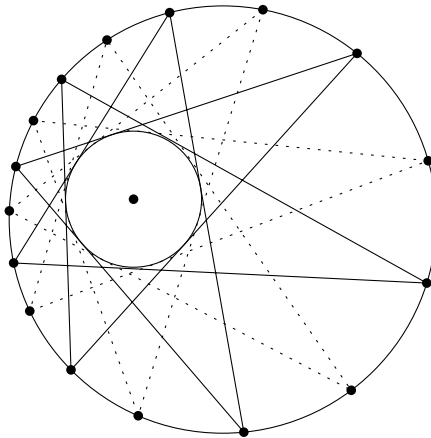

Nyní si Ponceletovo porisma zobecníme. Představte si, že jste dostali stejnou úlohu jako předtím (máte tedy na papíře nakreslenou kružnici Γ , která má být opsaná, a v ní menší kružnici ω , která má být vepsaná²¹), jen nemáte za úkol sestavit trojúhelník, nýbrž obecnější útvar – uzavřenou lomenou čáru. No, co dělat, začnete v náhodném bodě a potom, co nakreslíte k úseček a celou kružnici Γ obkroužíte n -krát, se skutečně náhodou vrátíte do výchozího bodu. Inu, obecné Ponceletovo porisma tvrdí, že pokud vám to jednou takhle vyšlo, pak ať začnete kdekoliv, vždy se po k úsečkách a n obejitích celé kružnice vrátíte na výchozí pozici. (Všimněte si, že výše uvedené tvrzení je speciální případ pro $k = 3$ a $n = 1$.)

²¹Ve skutečnosti se nemusí ani jednat o kružnice; aby tvrzení fungovalo, stačí uvažovat kuželosečky. Ale to už je skutečně nad rámec našeho seriálu.

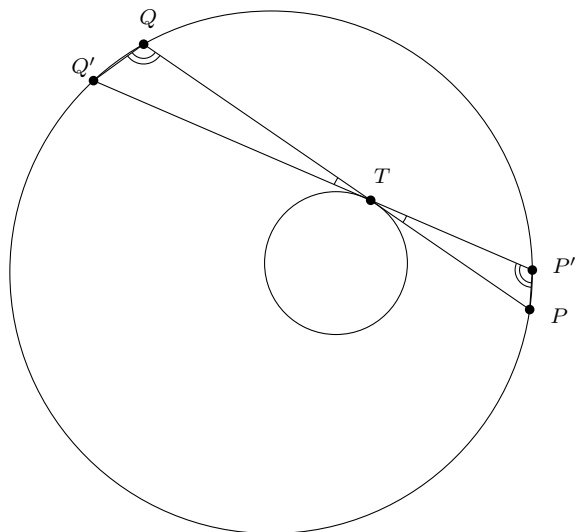
$$k = 4, n = 1$$

$$k = 8, n = 3$$

Důkaz je vsutku podivuhodný. Představte si, že po obvodu Γ postavíte zeď. A ne jen tak ledajakou, nýbrž takovou, která má v každém bodě X kružnice Γ výšku rovnou $\frac{1}{d(X)}$, kde $d(X)$ značí délku tečny z X k ω . K čemu vám taková zeď bude?

Uvažujte tětivu PQ kružnice Γ . Tětiva PQ rozděluje zeď na dvě části. Nechť $S(PQ)$ je povrch té části zdi, která přísluší oblouku Γ směřujícímu od P do Q po směru hodinových ručiček. Důležité pozorování je, že pokud se PQ dotýká ω , pak hodnota $S(PQ)$ je nezávislá na konkrétní poloze PQ . To rozhodně není vidět, a právě tuto část nebudeme dělat příliš rigorózně. Přesto se pokusíme ji trochu přiblížit.

Vezměme si dvě tětivy, PQ a $P'Q'$, které se dotýkají ω , a to konkrétně takové, aby body P a P' byly u sebe blízko (BÚNO tak, že P' je kousek po směru hodinových ručiček od P). Protože $S(PQ)$ i $S(P'Q')$ obě obsahují $S(P'Q)$, stačí ukázat, že $S(PP') = S(QQ')$. Buď T průsečík PQ a $P'Q'$. Všimněme si, že délka oblouku PP' je skoro rovna $|PP'|$ a analogicky délka oblouku QQ' je téměř rovna $|QQ'|$. Navíc T je velmi blízko bodům dotyku PQ a $P'Q'$ s ω , takže²² $d(P) \approx |PT| \approx d(P')$ a analogicky $d(Q) \approx |Q'T| \approx d(Q')$. Proto $S(PP')$ a $S(QQ')$ umíme přibližně vyjádřit jako $\frac{|PP'|}{|PT|}$ a $\frac{|QQ'|}{|Q'T|}$. Jenže tyto dvě hodnoty jsou stejné, protože trojúhelníky $PP'T$ a $Q'QT$ jsou podobné.

Mohlo by se zdát, že jsme nic objeveného nezjistili. Nějaké aproximace²³ $S(PP')$ a $S(QQ')$ jsou sice stejné, ale protože $S(PP')$ i $S(QQ')$ jsou (z toho, jak jsme volili PQ a $P'Q'$) takřka nula, tak dává jen smysl, že nějaké dva odhady jsou stejné.

Trik je v tom, že si rozkrájíme oblouk PP' na spoustu malinkatých obloučků a jejich koncové body spojíme. Tím dostaneme lomenou čáru jdoucí z P do P' , která je složená ze spousty malinkatých úseček. Protože naše aproximace oblouku funguje tím lépe, čím menší oblouk zkoumáme, je na každém obloučku naše přiblížení *fakt dobré*. Důležité je, že není dobré pouze ve smyslu „rozdíl naší aproximace a správné hodnoty je fakt blízko nule“, nýbrž i ve smyslu „podíl naší aproximace a správné hodnoty je fakt blízko jedné“. To totiž znamená, že pokud všechny přibližné hodnoty přes všechny obloučky sečteme, dostaneme hodnotu, která bude $S(PP')$ stále aproximovat *fakt dobře*.

K tomuto přiblížení ovšem existuje odpovídající přiblížení oblouku QQ' , které dle předchozího dává stejnou hodnotu. Navíc na QQ' budou příslušné obloučky taktéž malinké, takže i tam bude naše aproximace *fakt dobrá*. To znamená, že $S(PP')$ i $S(QQ')$ umíme libovolně dobře aproximovat stejnou hodnotou. To ale už potom musí znamenat, že $S(PP') = S(QQ')$.

No dobře, to je sice hezké, ale co z toho? Inu, důležité je, že pro každou tětivu PQ dotýkající se ω je $S(PQ)$ rovno nějakému pevnému c . Pokud označíme povrch celé zdi jako z a budeme předpokládat, že se po k přesunech po tečně dostaneme do výchozího bodu a obějdeme přitom kružnici n -krát, pak musí platit $ck = nz$. Potom ale ať začneme kdekoliv, pak během k kroků projdeme kolem zdi o celkovém povrchu $ck = nz$. Ale to přesně znamená, že ujdeme n koleček, což je to, co jsme chtěli ukázat.

²²Znakem \approx myslíme „je přibližně rovno“.

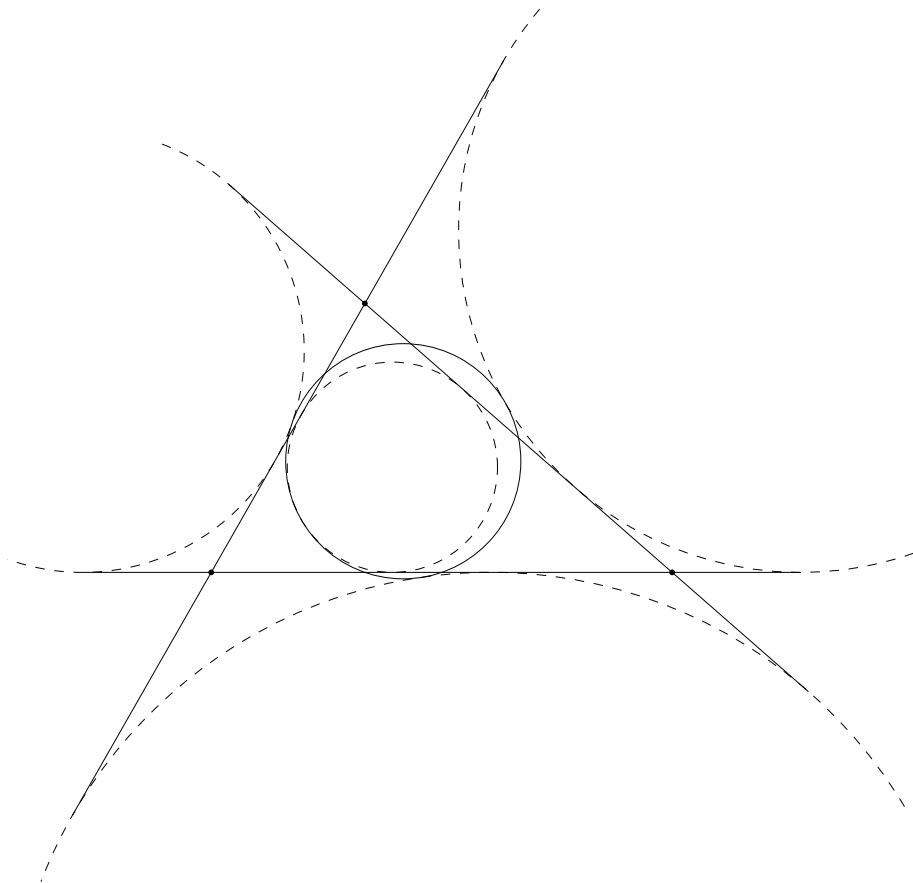
²³Aproximace znamená „přibližné vyjádření“.

Fonteného věty

Dyt ty přibližly citáty stejně nikoho nezajímaj'. – Rado, psa²⁴ seriál ve čtyři ráno

Někteří z vás už zajisté slyšeli o následující větě:

Věta. (Feuerbachova) Kružnice vepsaná i všechny kružnice připsané se dotýkají Feuerbachovy kružnice.

²⁴Od tohoto slovesného patvaru se korektorská sekce distancuje.

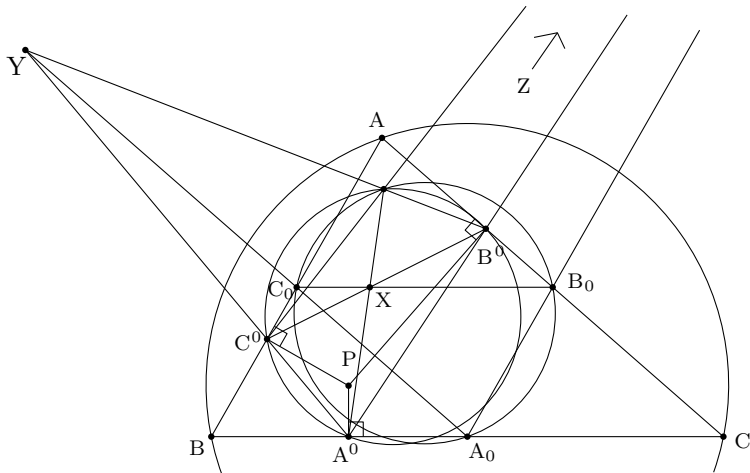
Důkazů této věty je několik a všechny jsou vcelku obtížné. Když už si s ní budeme tedy dávat tu práci, proč rovnou nedokázat něco obecnějšího? Povšimněme si, že kružnice vepsaná a připsaná jsou kružnice opsané trojúhelníků postavených z projekcí vepšíště, respektive připsíšť na strany trojúhelníka. Budeme se tedy zajímat o to, kdy pro bod P , jehož projekce na přímky BC , CA a AB jsou postupně A' , B' a C' , platí, že se kružnice opsaná trojúhelníku $A'B'C'$ dotýká Feuerbachovy kružnice.

Všimněme si, že o zmíněné kružnici opsané už něco víme. Six feet theorem nám totiž říká, že splývá s analogickou kružnicí pro je kamaráda bodu P . Tedy bod P „vyhovuje“ právě tehdy, když „vyhovuje“ jeho kamarád. Nakonec si všimněme, že O a H se možná dají považovat za vyhovující, protože by se tak trochu dalo říci, že kružnice se dotýká sama sebe. Tato drobná pozorování nás vedou k následující (správné) domněnce:

Věta. (Zobecněná Feuerbachova) *Buď ABC trojúhelník s opíštěm O a dále P libovolný bod s kamarádem P' . Budte A' , B' a C' paty kolmic z P na přímky BC , CA a AB . Potom se kružnice opsaná trojúhelníku $A'B'C'$ dotýká Feuerbachovy kružnice trojúhelníku ABC právě tehdy, když P , O a P' leží na jedné přímce.*

Této větě se také říká třetí Fonteného věta. K jejímu důkazu budeme potřebovat druhou Fonteného větu a k důkazu té je zase zapotřebí věta první. Vezměme je tedy pěkně popořadě.

Věta. (První Fonteného) *Nechť je dán trojúhelník ABC . Nechť A_0 , B_0 a C_0 jsou po řadě středy stran BC , CA a AB . Buď P libovolný bod a označme A' , B' a C' postupně paty kolmic z P na přímky BC , CA , AB . Dále označme X průsečík přímky B_0C_0 s $B'C'$, Y průsečík přímky A_0C_0 s $A'C'$ a Z průsečík přímky A_0B_0 s $A'B'$. Pak platí, že přímky $A'X$, $B'Y$ a $C'Z$ se protínají v jednom z průsečíků kružnic opsaných trojúhelníkům $A_0B_0C_0$ a $A'B'C'$.*

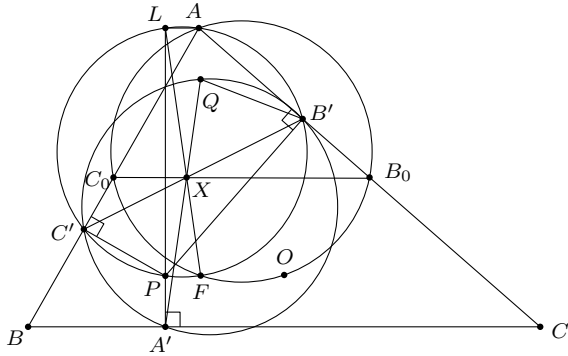

Důkaz. Nazvěme průsečík přímky $A'X$ s Feuerbachovou kružnicí (tj. kružnicí opsanou $A_0B_0C_0$) jako Q . Ukážeme, že Q leží na kružnici opsané trojúhelníku $A'B'C'$.

Zdefinujeme si několik pomocných bodů. Označme jako F druhý průsečík kružnic opsaných trojúhelníkům $AB'C'$ a AB_0C_0 a jako L průsečík přímky $A'P$ s kružnicí opsanou trojúhelníku $AB'C'$. Ukážeme, že LF prochází bodem X a $A'Q$ je obraz LF při překlopení přes B_0C_0 . Potom bude z mocnosti X ke kružnici opsané trojúhelníku $AB'C'$ platit

$$|XQ| \cdot |XA'| = |XF| \cdot |XL| = |XB_0| \cdot |XC_0|,$$

z čehož již plyne, že Q leží na kružnici opsané trojúhelníku $A'B'C'$.

Povšimněme si, že kružnice opsaná trojúhelníku $AB'C'$ je kružnicí nad průměrem AP . Tedy $PL \perp AL$. Ale zároveň $PL \perp BC$. Proto $AL \parallel BC$.

Díky tomu platí,²⁵ že přímka LF svírá s přímkou B_0C_0 stejný úhel jako s přímkou AL . Tento úhel ale umíme upravit na $|\sphericalangle ALF| = |\sphericalangle AC'F|$. Abychom ukázali, že L, X a F leží na jedné přímce, chceme ukázat, že přímka FX svírá s B_0C_0 tentýž úhel, tedy že $|\sphericalangle AC'F| = |\sphericalangle B_0XF|$. To je ovšem ekvivalentní s tím, že čtyřúhelník $XC_0C'F$ je tětivový. A tuto skutečnost ukážeme jednoduchým vyúhlením:

$$\begin{aligned} |\sphericalangle C_0FC'| &= |\sphericalangle AFC'| - |\sphericalangle AFC_0| \\ &= |\sphericalangle AB'C'| - |\sphericalangle AB_0C_0| \\ &= 180^\circ - |\sphericalangle XB'B_0| - |\sphericalangle B'B_0X| \\ &= |\sphericalangle B_0XB'| \\ &= |\sphericalangle C_0XC'|. \end{aligned}$$

Tím jsme tedy ukázali kolinearitu bodů L, X a F . Zbývá ukázat, že se při osově souměrnosti podle osy B_0C_0 zobrazí A' do L a F do Q . První z těchto souměrností plyne z toho, že $AL \parallel B_0C_0 \parallel BC$, B_0C_0 je střední příčka a $LA' \perp B_0C_0$. Druhá vyplývá z toho, že díky kolinearitě L, X a F je obrazem F průsečík obrazu přímky LX s obrazem kružnice opsané AB_0C_0 . Přitom obrazem L je A' , obrazem X je X a obrazem kružnice opsané $\triangle AB_0C_0$ je kružnice opsaná $A_0B_0C_0$. Ale to je přesně definice Q . Tím máme hotovo.

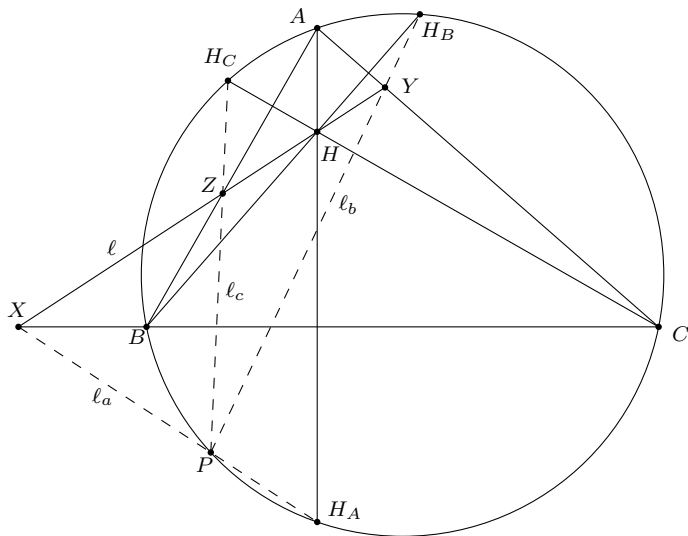
Důkaz celý ovšem zatím hotov není. Ukázali jsme, že AX prochází průsečíkem kružnic opsaných trojúhelníkům $A_0B_0C_0$ a $A'B'C'$. Analogicky totéž platí pro BY a CZ . Zatím ale nevíme, že se ve všech třech případech jedná o ten samý průsečík. Z důvodu přehlednosti nebudeme tuto skutečnost dokazovat hned, nýbrž si její zdůvodnění schováme do důkazu druhé Fonteného věty.

Proč část důkazu odkládáme místo toho, abychom se s ní vypořádali okamžitě? To proto, že k ní budeme potřebovat pomocné lemma, se kterým se pak tato část dokáže najednou s druhou Fonteného větou.

Lemma. *Bud' ℓ přímka procházející skrz kolmiště H trojúhelníku ABC . Označme si jako ℓ_a, ℓ_b a ℓ_c obrazy přímky ℓ přes přímky BC, CA a AB . Pak se ℓ_a, ℓ_b a ℓ_c protínají v jednom bodě P na kružnici opsané $\triangle ABC$. Tento bod se nazývá Anti-Steinerův bod přímky ℓ vzhledem k trojúhelníku*

²⁵V případě, že konfigurace vypadá jako na obrázku – jiné případy se řeší analogicky, respektive úplně stejně, pokud umíte používat orientované úhly.

ABC. Toto přiřazení je navíc prosté, tj. žádné dvě různé přímky procházející skrze *H* nemají stejný Anti-Steinerův bod.

Důkaz. Opět uvažujme konfiguraci jako na obrázku, ostatní se řeší podobně. Označíme si jako *X*, *Y* a *Z* průsečíky ℓ s přímkami *BC*, *CA* a *AB*. Dále budeme obrazy *H* přes přímky *BC*, *CA* a *AB* nazývat H_A , H_B a H_C . Z prvního dílu víme, že H_A , H_B a H_C leží na kružnici opsané $\triangle ABC$.

Zjevně ℓ_a , ℓ_b a ℓ_c splývají s $H_A X$, $H_B Y$ a $H_C Z$. Necht' $H_A X$, $H_B Y$ a $H_C Z$ protínají kružnici opsanou trojúhelníku *ABC* v bodech P_A , P_B a P_C . Ukážeme, že $P_B = P_C$, zbytek by se provedl analogicky.

Budeme prostě a jednoduše trochu úhlit:

$$\begin{aligned} 180^\circ - |\sphericalangle BAC| &= |\sphericalangle AYZ| + |\sphericalangle AZY| \\ &= 180^\circ - |\sphericalangle CYH_B| + 180^\circ - |\sphericalangle BZH_C| \\ &= |\sphericalangle ACH_B| + |\sphericalangle P_B H_B C| + |\sphericalangle ABH_C| + |\sphericalangle BH_C P_C| \\ &= |\sphericalangle ACH| + |\sphericalangle P_B AC| + |\sphericalangle ABH| + |\sphericalangle BAP_C| \\ &= (90^\circ - |\sphericalangle BAC|) + |\sphericalangle P_B AC| + (90^\circ - |\sphericalangle BAC|) + |\sphericalangle BAP_C|, \end{aligned}$$

neboli $|\sphericalangle BAC| = |\sphericalangle BAP_C| + |\sphericalangle P_B AC|$, což už implikuje, že $P_B = P_C$.

Abychom ukázali jednoznačnost bodu *P*, stačí si všimnout, že $|\sphericalangle P_C H_C C| = |\sphericalangle H_C H X|$, tedy velikost oblouku *PC* je jednoznačně dána úhlem, který ℓ svírá s výškou z *C*.

S tímto lemmatem jednoduše dokážeme druhou Fonteného větu a doděláme důkaz té první:

Věta. (Druhá Fonteného) Mějme pevně zvolenou přímku ℓ procházející opsištěm *O* trojúhelníku *ABC*. Necht' se *P* pohybuje po ℓ . Pak se poloha průsečíku kružnic opsaných trojúhelníkům $A_0 B_0 C_0$ a $A' B' C'$ nemění.

Důkaz. Všimněme si, že *O* je kolmíště $\triangle A_0 B_0 C_0$. Protože ℓ prochází bodem *O*, nabízí se možnost, že *Q* v důkazu první věty by mohl být Anti-Steinerovým bodem příslušným ℓ a $A_0 B_0 C_0$. Pokud toto dokážeme, pak zjevně budeme hotovi jak s první, tak s druhou Fonteného větou.

Povšimněme si, že *F* z minulého důkazu leží na kružnicích nad průměry *AP* a *AO*. Tedy $PF \perp AF \perp FO$, z čehož plyne, že *F* leží na ℓ . Protože *Q* je obraz *F* při překlopení přes přímku $B_0 C_0$,

leží Q na překlopení ℓ podle B_0C_0 . Jedná se proto o průsečík tohoto překlopení a kružnice opsané $\triangle A_0B_0C_0$, tedy je to příslušný Anti-Steinerův bod.

Nyní už přicházíme do velkého grandfinále.

Věta. (Třetí Fonteného) *Buď P' kamarád bodu P vzhledem k trojúhelníku ABC . Pak se kružnice opsané trojúhelníkům $A_0B_0C_0$ a $A'B'C'$ dotýkají, právě když body O , P a P' leží na jedné přímce.*

Důkaz. Všimněme si, že pokud jsou přímky PO a $P'O$ různé, pak i jim odpovídající Anti-Steinerovy body Q a Q' jsou různé. To nám přímo dokazuje jednu implikaci.

Při důkazu opačné implikace jsme v situaci, kdy P' leží na OP . V tu chvíli si pomůžeme pohyblivým bodem R , jehož kamaráda označíme R' . Ten se bude pohybovat do P tak, aby R , O a R' neležely na přímce. Pokud si ještě dokreslíme jim příslušné kružnice k_R opsané trojúhelníku $A'_R B'_R C'_R$, pak k_R má s kružnicí opsanou $A_0B_0C_0$ vždy dva průniky – Anti-Steinerův bod OR a Anti-Steinerův bod OR' . Ale OR i OR' se přesunou na stejnou přímku OP . To znamená, že i jim příslušné průsečíky se posunou do jednoho bodu, a tudíž se z nich stane jeden. Protože se vše pohybuje spojitě, nemůže nám najednou vzniknout úplně nový průsečík. To znamená, že $A'B'C'$ a $A_0B_0C_0$ budou mít jen jeden průsečík a máme tedy hotovo.

Cvičení. Buď ABC trojúhelník se středy stran A_0 , B_0 , C_0 . Nechť P je bod a paty kolmic z P na přímky BC , CA a AB jsou A' , B' a C' . Obrazy bodů A' , B' , C' podle A_0 , B_0 , C_0 si označíme A'' , B'' , C'' . Ukažte, že kružnice opsané trojúhelníkům $A_0B_0C_0$, $A'B'C'$ a $A''B''C''$ se protínají v jednom bodě.

Návod. Uvažte obraz bodu P přes opsiště $\triangle ABC$.

Cvičení. Buď ABC trojúhelník se středy stran A_0 , B_0 , C_0 . Nechť P je bod a paty kolmic z P na přímky BC , CA a AB jsou A' , B' a C' . Nechť Q je Anti-Steinerův bod přímky OP vzhledem k trojúhelníku $A_0B_0C_0$. Označme jako P' kamaráda bodu P a $A''B''C''$ trojúhelník z pat kolmic P' na strany trojúhelníku ABC . Ukažte, že Simsonovy přímky bodu Q vzhledem k trojúhelníkům $A'B'C'$ a $A''B''C''$ jsou rovnoběžné.

Návod. Trochu úhlete a s použitím druhé Fonteného věty ukažte, že jsou obě rovnoběžné s OP .

Závěr

Geometers don't die, they become angles. – neznámý autor.

Gratulujeme! Právě jste se prokousali třetím, pravděpodobně nejsložitějším dílem našeho seriálu. Tím ovšem nekončíme. Geometrie trojúhelníka je velmi rozsáhlý obor a témata v prvních třech dílech musela být pečlivě vybrána s přihlédnutím k mnoha kritériím. Kvůli tomu jsme ovšem museli vypustit mnoho dalších pěkných témat. Proto na vás v příštích komentářích bude čekat exkluzivní čtvrtý díl. V tom budeme prezentovat několik dalších větiček, tvrzeníček a lemátek. Tentokrát s nimi ovšem nebude z časových důvodů spojená soutěžní série, text bude určený pouze pro nadšené zájemce. Přesto budeme rádi, pokud si i příští část přečtete. Slibujeme, že se vynasnažíme, aby to stálo za to.

K tomuto dílu se asi opět hodí zmínit, že v případě jakýchkoliv otázek byste se neměli zdráhat na nás obrátit. Rádi vám pomůžeme s jakýmkoliv nejasnostmi. Zároveň opět podotýkáme, že v seriálových sériích nejsou úlohy řazeny podle obtížnosti, nýbrž dle tematiky.

Přejeme hodně zdaru!

autoři

Výsledky podzimní části

Jméno	Příjmení	r.	Škola	1p	2p	3p	4p	1s	celkem	hist.		
1.	Danil		Koževnikov	3	GKepleraPH	25	25	25	25	15	115,00	589
2.	Filip		Bialas	4	GOpátovPH	25	25	21	25	15	110,72	780
3.	Pavel		Turek	4	GTomkovaOL	22	24	25	20	15	106,66	971
4.	Pavel		Hudec	3	GJarkovPH	25	24	19	25	14	106,53	468
5.	Josef		Minařík	2	GJarošeBO	23	24	23	24	12	105,88	106
6.	Jakub		Janků	1	GMLerchaBO	22	22	23	22	13	102,89	103
7.	Michal		Krtoš	1	GÚstavníPH	23	23	21	22	13	102,68	103
8.	Michal		Beránek	0	GVoděraPH	22	23	24	22	12	101,90	102
9.	Martin		Raška	3	WichtG OS	21	22	21	21	15	99,06	99
10.	Alexandr		Jankov	3	MatičniGOS	16	24	21	22	15	97,50	260
11.	Lenka		Kopfová	2	MendelG OP	20	20	19	17	15	90,83	442
12.	Lucie		Kundratová	2	G TGM Zlín	23	20	19	17	11	89,90	269
13.	Veronika		Hladíková	4	GMikul23PL	16	22	19	18	15	89,06	421
14.	Martin		Zimen	2	GJMasar JI	17	21	20	16	15	88,99	238
15.	Hedvika		Ranošová	3	GBudějovPH	19	13	20	22	15	88,75	468
16.	Zuzana		Urbanová	3	GFXŠaldyLI	17	22	15	19	15	88,09	153
17.	Matěj		Doležálek	2	G Humpolec	17	21	21	22	7	87,40	260
18.	Lucia		Krajčoviechová	1	GJHroncaBA	23	18	17	22	7	86,96	292
19.	Jakub		Parada	1	G Gröss BA	22	22	22	21	–	86,86	87
20.	Petr		Gebauer	3	G Mělník	25	15	15	22	9	86,28	477
21.	Jáchym		Solecký	4	PORG PH	17	12	20	22	15	85,69	287
22.	Radek		Olšák	2	GMensaPH	23	19	22	16	6	85,29	402
23.	Filip		Čermák	3	MendelG OP	17	21	18	19	9	85,08	271
24.	Jan		Vavřín	0	PORG PH	17	21	13	24	9	84,79	85
25.	Ákos		Záhorský	3	G VJM Šahy	22	21	16	22	–	80,98	81
26.	Tomáš		Domes	4	MendelG OP	16	19	15	18	8	76,00	406
27.	Anna		Mlezivová	3	GCoubTábor	21	16	19	12	6	74,60	75
28.	Miroslav		Macko	1	ŠpMNDaG BA	22	20	15	17	–	74,15	74
29.	Petr		Zahradník	2	GŠmejkalÚL	15	19	17	15	7	73,73	74
30.	Martin		Melicher	2	GPošKošice	25	24	23	–	–	71,74	72
31.	Matěj		Konvalinka	3	GOA Sedlča	22	17	17	3	10	68,18	135
32.	Radka		Křížová	1	GHeyrovPH	21	20	14	13	–	67,75	68
33.	Vít		Gaďurek	2	PORG PH	18	17	21	10	2	67,64	111
34.	Ondřej		Motlíček	4	G Šumperk	19	18	12	9	9	66,37	223
35.	Martin		Hubata	1	GMikul23PL	19	17	19	8	–	63,11	63
36.	Štěpán		Réhák	4	SGFryčovPH	19	17	8	16	1	61,00	61
37.	Jana		Pallová	2	GJŠkodyPŘ	14	17	11	7	11	59,15	217
38.	Victoria María		Nájares Romero	3	GZborovPH	15	11	14	15	4	58,89	473
39.	Oldřich		Jandl	2	NPorg	18	16	17	–	7	58,03	58
40.	Vojtěch		Lanz	3	GZborovPH	17	17	18	–	4	56,74	489
41.	Petr		Jakubčík	3	PORG PH	9	17	14	9	5	55,16	263
42.	Tomáš		Drobil	2	G Dačice	14	9	10	12	10	54,91	174
43.	Veronika		Šritterová	1	PORG PH	19	17	13	7	–	54,78	55

44.	Martin	Bakoš	3	GPBystrica	17 11 18 4 6	54,53	143
45.	Ester	Friedlaenderová	4	GKepleraPH	15 21 13 0 5	54,00	54
46.	Pavel	Havlin	2	NPorg	19 13 14 - 7	52,80	185
47.	Adam	Mendl	0	GCoubTábor	16 18 18 - -	52,23	304
48.	Jaroslav	Paidar	3	SPŠMasarLI	13 13 15 - 9	51,73	245
49.	Martin	Pašen	4	GRaymanaPV	15 14 14 10 -	51,57	158
50.	Cyril	Škorvaga	4	GKepleraPH	14 19 13 0 5	51,00	51
51.	Michal	Jelínek	2	GOhradníPH	11 17 16 0 7	50,98	51
52.	Jaromír	Sladkovský	2	PORG PH	16 16 12 7 -	50,65	51
53.	Ludmila	Bujnovská	3	MendelG OP	20 13 17 - -	50,57	51
54.	David	Klement	1	GNadAlejPH	14 15 17 5 -	50,42	50
55.	Evžen	Wybitul	3		12 15 11 10 -	49,38	170
56.	Kateřina	Charvátová	2	GBNěmcovHK	11 16 12 3 7	49,24	177
57.	Richard	Hladík	4	GaOA MarLáz	19 18 12 - -	48,93	302
58.	Václav	Steinhauser	3	G Dačice	12 16 11 - 8	47,23	592
59.	Daniel	Bárta	2	GChodoviPH	17 13 17 - -	46,80	47
60.	Veronika	Roubínová	3	G Kadaň	17 15 14 - -	46,64	178
61.	Ondřej	Svoboda	4	GJarošeBO	20 17 5 - 4	46,28	210
62.	Julie	Přerovská	1	GNVPlániPH	11 15 8 11 -	46,13	46
63.	Michal	Chudoba	2	GLitoměřPH	14 18 13 - -	46,04	132
64.	Kamila	Kyzlíková	3	GZborovPH	13 16 12 5 -	44,93	289
65.	Julie	Rubášová	0	BiskG Brno	17 14 13 - -	44,66	45
66.	Filip	Chudoba	3	PORG PH	10 15 12 8 -	44,21	210
67.	Jan	Kaifer	1	GKepleraPH	22 21 - - -	43,73	44
68.	Matěj	Kraft	2	GMikul23PL	12 12 11 2 7	43,67	173
69.	Matěj	Krátký	1	PORG PH	13 17 14 - -	43,28	43
70.	Rafael	Tadevosjan	4	GKepleraPH	16 11 11 0 5	43,00	43
71.	Klára	Hloušková	1	G Kolín	14 13 11 5 -	42,72	43
72.	Tomáš	Čelko	3	GPBystrica	12 9 13 4 5	42,69	179
73.	Jiří	Jechumtál	4	GVoděraPH	15 12 14 - -	40,73	41
74.	kristian	Rigas	2	GJHroncaBA	16 14 11 - -	40,49	40
75.	Petr	Khartskhaev	0	PORG PH	13 14 13 - -	40,33	40
76.	Václav	Volhejn	4	GKepleraPH	23 16 - - -	39,53	187
77.	Anna	Musilová	1	PORG PH	6 11 12 11 -	39,51	109
78.	Martina	Kalašová	2	GJHroncaBA	13 9 10 - 7	39,19	95
79.	Victória	Zužičová	2	GBlíkovBA	20 9 9 - -	39,08	39
80.	Timur	Sibgatullin	2	PČGKarVary	21 5 12 - -	38,26	137
81.	Jan	Hrůza	4	G Kadaň	11 13 12 3 -	38,14	143
82.	Kristína	Szabová	3	GVarŽilina	15 8 8 - 6	37,83	38
83.	Petr	Ježek	3	GBNěmcovHK	13 16 7 1 -	37,13	184
84.	Eliška	Poláchová	2	GNovýJičín	16 9 9 0 2	36,81	37
85.	David	Šnajdr	2	GMikul23PL	9 18 9 - -	36,73	37
86.-87.	Nikol	Krejčí	1	PORG PH	13 11 13 - -	36,66	37
86.-87.	Tatiana	Ondrejková	1	GNovéZámky	13 11 13 0 -	36,66	37
88.	Matej	Moško	2	G Gröss BA	22 15 - - -	36,57	37
89.	Pavel	Čácha	2	GMikul23PL	9 9 10 - 7	34,83	127
90.	Daniel	Herman	4	GŠroKošice	7 19 8 - -	34,74	100
91.	David	Dvořák	3	G Konice	13 13 6 1 -	33,94	34
92.	Martin	Spíšák	3	GAlejKošic	14 10 9 - -	33,84	158
93.	Jan	Nekarda	1	GUHradiště	18 16 - - -	33,59	34
94.	Vojtěch	Šára	2	PORG PH	- 11 11 12 -	33,33	33
95.	Jonáš	Stoilov	1	PORG PH	16 17 - - -	32,72	33

	96.	Denisa	Chytilová	3	GJŠkodyPŘ	18 15 - - -	32,49	275
	97.	František	Záhorec	1	G Roudnice	17 15 - - -	31,72	32
	98.	Anna	Kovárnová	2	G Jírov ČB	19 13 - - -	31,59	32
	99.	Ondřej	Dušek	3	PORG PH	7 9 14 - -	31,00	141
	100.–101.	Marek	Malý	4	G Neratov	10 5 10 2 4	30,81	203
	100.–101.	Kateřina	Nová	4	G Vimperk	13 10 5 1 3	30,81	384
	102.	Thao	Tranova	1	GDomažlice	11 7 11 - -	29,55	30
	103.	Zuzana	Tréglová	4	G Žatec	13 11 6 - -	29,19	249
	104.	Viktor	Procházka	3	G LPika PL	14 9 6 - -	29,17	29
	105.	Ondřej	Krabec	2	G KomHavír	12 17 - - -	28,99	166
	106.	Barbora	Dohnalová	0	GBalbínaHK	14 13 - - -	27,30	27
	107.	Josef	Král	2	MendelG OP	- 14 13 - -	27,05	27
	108.	Bára	Tížková	3	G Bílovec	19 8 - - -	26,72	48
	109.	Anna	Mírková	2	G LPika PL	17 9 - - -	26,38	26
	110.	Jan	Bohadlo	3	G Náchod	8 9 9 - 0	26,34	26
	111.–114.	David	Horský	1	GHeyrovPH	15 11 - - -	26,27	26
	111.–114.	Adéla	Krylová	1	SGChomutov	11 10 5 - -	26,27	26
	111.–114.	Lucie	Kunčarová	1	GVolgogrOS	15 11 - - -	26,27	26
	111.–114.	Michal	Stratěný	1	GŠkolDubni	5 11 10 - -	26,27	26
	115.	Anna	Šírová	3	GJilemnice	10 7 9 - -	25,84	96
	116.	Jan	Vondra	1	G TýnNVlt	- 8 8 - 9	25,47	25
	117.	Michal	Töpfer	4	GJPekařeMB	4 9 7 2 4	25,40	303
	118.	Jakub	Čurda	2	PORG PH	- 9 9 7 -	25,18	53
	119.	Alžběta	Neubauerová	3	GNadKavaPH	13 5 7 - -	24,99	156
	120.	Jonáš	Suvák	2	GGraymanaPV	15 9 - - -	24,53	25
	121.	Dominika	Mokroszová	2	G FrýdČTěš	10 14 - - -	24,31	132
	122.	Adam	Doubrava	1	GMasarykKM	14 10 - - -	24,11	139
	123.	Tomáš	Jirsa	3	GNPražáčPH	15 8 - - -	23,43	23
	124.	Peter	Debnár	1	SpojenáŠ	8 15 - - -	23,37	23
	125.	Tomáš	Dolák	4	GNovéStraš	11 6 6 - -	22,56	34
	126.	Petra	Melicharová	2	GDomažlice	13 9 - - -	22,48	22
	127.	Přemysl	Kaučký	3	MasG Plzeň	9 7 4 - 1	21,64	22
	128.	Filip	Brunčlik	3	GNPražáčPH	13 8 - - -	21,47	21
	129.	Marek	Heide	1	GJatečníÚL	11 10 - - -	21,38	21
	130.	Tomáš	Ježo	2	GJHroncaBA	- 14 7 - -	20,81	21
	131.	Marek	Černoch	1	G Valmez	21 - - - -	20,67	21
	132.	Tereza	Žmolová	1	GHeyrovPH	14 7 - - -	20,60	21
	133.–134.	Adam	Ječmínek	0	G Česká ČB	0 10 10 - -	20,22	20
	133.–134.	Karolína	Sedová	0	ZSDolBoj	- 10 10 - -	20,22	20
	135.	Magdaléna	Bártová	2	GDašickáPA	5 9 5 - -	20,02	20
	136.	Jan	Šrejbr	1	GJungmanLT	15 5 - - -	19,78	20
	137.	Matej	Kvorka	3	GŠkolDubni	- 10 10 - -	19,68	77
	138.	Martina	Hofmanová	2	G Mělník	9 9 - - -	18,96	19
	139.	David	Ha	2	MasG Plzeň	12 7 - - -	18,65	19
	140.–141.	Karel	Balej	2	G Rokycany	19 - - - -	18,59	19
	140.–141.	Veronika	Zámečnicková	2	GBalbínaHK	19 - - - -	18,59	19
	142.–143.	Dita	Chabičovská	1	GNadKavaPH	19 - - - -	18,52	19
	142.–143.	Lenka	Tomanová	1	G VelMeziř	19 - - - -	18,52	19
	144.	Hana	Jirovská	3	NPorg	4 8 6 - -	18,04	71
	145.–146.	Michal	Jireš	2	GRychnovKn	- 18 - - -	17,77	18
	145.–146.	Filip	Vosáhlo	2	WaldPHa	18 - - - -	17,77	18
	147.	Erik	Kočandrle	2	GMikul23PL	- 11 6 - -	17,73	92

148.	Daniela	Holubová	1	GMikul23PL	18	-	-	-	-	17,70	18
149.	Václav	Kubiček	3	AGKroměříž	17	-	-	-	-	17,27	17
150.	Jakub	Hemala	2	G Zastávka	17	-	-	-	-	16,90	17
151.	Markéta	Petrtylová	1	GSRandyJN	7	10	-	-	-	16,79	17
152.	František	Szczepanik	1	BiskG Brno	17	-	-	-	-	16,59	17
153.	Štefan	Hollán	3	G Bytča	16	-	-	-	-	16,36	16
154.–155.	Matúš	Galba	4	GHodžuLM	16	-	-	-	-	16,00	16
154.–155.	Matěj	Žáček	4	GJarošeBO	16	-	-	-	-	16,00	16
156.	Antonín	Štrpka	2	G Šumperk	16	-	-	-	-	15,83	42
157.	Vladimír	Lukačko	3	GVarŽilina	7	8	-	-	-	15,76	107
158.–159.	Alexandra	Géciová	1	GJHroncaBA	7	8	0	-	-	15,27	15
158.–159.	Anežka	Novotná	1	GJeronýmLI	7	8	-	-	-	15,27	15
160.	Karel	Müller	2	GMikul23PL	-	15	-	-	-	15,05	15
161.	František	Couf	4	EKO GPraha	-	-	-	-	15	15,00	716
162.–164.	Alina	Mojšová	1	GNVPlániPH	15	-	-	-	-	14,89	15
162.–164.	Eliška	Schütová	1	GNZatlanPH	-	15	-	-	-	14,89	15
162.–164.	Samuel	Soukup	1	ArcibisGPH	15	-	-	-	-	14,89	15
165.	Kateřina	Mannlová	3	VOŠp SPgŠ	7	8	0	-	-	14,79	15
166.	Michaela	Bobeničová	2	GPošKošice	5	9	-	-	-	14,75	15
167.	Alžběta	Manová	2	G UherBrod	15	-	-	-	-	14,65	75
168.	Johana	Dvořáková	2	G Trutnov	8	7	-	-	-	14,64	39
169.	Jaromír	Mielec	4	GVolgoogrOS	8	7	-	-	-	14,44	535
170.	Martin	Števkó	2	GAlejKošic	14	-	-	-	-	14,14	149
171.	Barbora	Lišková	4	GJPekařeMB	3	7	4	-	-	13,96	93
172.	Šárka	Michalová	2	G Kralupy	7	7	-	-	-	13,52	14
173.	Michal	Kasarda	3	G Stropkov	13	-	-	-	-	13,47	13
174.	Jan Antonín	Musil	0	PORG PH	8	6	-	-	-	13,14	59
175.–177.	Ondřej	Gonzor	0	G Brandýs	13	-	-	-	-	13,03	13
175.–177.	Kateřina	Ševčíková	0	ZSSLOUP	13	-	-	-	-	13,03	13
175.–177.	Matěj	Siroký	0	ZšSmrž	13	-	-	-	-	13,03	13
178.–179.	Tomáš	Bajer	1	SPŠstJG	13	-	-	-	-	12,64	13
178.–179.	Jakub	Ucháč	1	ZŠVranéNVI	-	13	-	-	-	12,64	13
180.	Jana Viktória	Kováčiková	3	GŠkolDubni	4	8	-	-	-	12,23	12
181.	Vojtěch	Jílek	4	VOŠKutHora	8	4	-	-	-	11,95	62
182.	Anna	Švarcová	1	G Prachati	5	-	7	-	-	11,68	12
183.	Vojtěch	Gadůrek	0	PORG PH	12	-	-	-	-	11,66	12
184.	Martin	Simet	2	GMikul23PL	-	12	-	-	-	11,63	50
185.	Filip	Geib	3	GHodžuLM	11	-	-	-	-	11,39	11
186.–188.	Barbora	Česalová	1	GJarošeBO	11	-	-	-	-	11,38	11
186.–188.	Marie	Kalousková	1	GNadAlejPH	11	-	-	-	-	11,38	11
186.–188.	Marek	Otruba	1	GZborovPH	11	-	-	-	-	11,38	11
189.	Vojta	Staněk	3	PORG PH	-	8	-	3	-	10,88	11
190.–191.	Tereza	Pavlišová	2	GTomkovaOL	11	-	-	-	-	10,72	11
190.–191.	Martin	Putzer	2	G Jírov ČB	11	-	-	-	-	10,72	11
192.–193.	Viktor	Materna	1	GJarošeBO	10	-	-	-	-	10,00	10
192.–193.	Michal	Pisca	4	DievčenOŠ	10	-	-	-	-	10,00	10
194.	Václav	Prosser	2	GMikul23PL	-	9	-	-	-	9,48	9
195.	Tomáš	Pishovaký	2	RGZS Prost	9	-	-	-	-	9,36	27
196.	Matthew	Dupraz	2	NPorg	-	9	-	-	-	9,33	31
197.	Duc Long	Hoang	2	GMikul23PL	-	9	-	-	-	9,27	40
198.	Michaela	Šedová	3	GŽidlochov	9	-	-	-	-	9,17	9
199.–201.	Nikita Edward	Carulkov	4	GMHS	9	-	-	-	-	9,00	9

199.–201.	Kateřina	Fuková	4	GOhradníPH	6	3	-	-	-	9,00	9
199.–201.	Barbora	Schererová	4	GB Sučany	9	-	-	-	-	9,00	9
202.–204.	Ján	Kršiak	1	GTim Lučen	8	-	-	-	-	8,48	8
202.–204.	Stanislav	Kvirenc	1	G Dobruška	8	-	-	-	-	8,48	8
202.–204.	Bronislav	Theuer	1	G Žatec	8	-	-	-	-	8,48	8
	205.	Tomáš	3	G Třinec	4	4	-	-	-	8,46	8
	206.	Zuzana	0	ZŠ Slov	-	8	-	-	-	8,34	8
	207.	Aneta	3	VOŠp SPgŠ	7	1	0	-	-	8,26	8
208.–210.	Peter	Brezina	2	SPŠNitra	8	-	-	-	-	8,17	8
208.–210.	Tereza	Kinská	2	GBNěmcovHK	8	-	-	-	-	8,17	8
208.–210.	Hana	Tomanová	2	GHeyrovPH	8	-	-	-	-	8,17	8
211.–214.	Lukáš	Račko	3	GLettMart	8	-	-	-	-	8,00	8
211.–214.	David	Ryzák	3	G Trutnov	-	8	-	-	-	8,00	8
211.–214.	Jana	Staňová	3	GŠkolDubni	8	-	-	-	-	8,00	8
211.–214.	Matúš	Varhaník	3	G Bytča	8	-	-	-	-	8,00	8
	215.	Alexander	2	GMikul23PL	-	-	8	-	-	7,96	41
	216.	Laura	2	G Kežmarok	2	5	-	-	-	7,18	7
217.–220.	Alice	Janáčková	1	G Chotěboř	7	-	-	-	-	6,79	7
217.–220.	Matouš	Moravec	1	PORG PH	-	-	7	-	-	6,79	7
217.–220.	Adam	Vavrečka	1	GBezručeFM	7	-	-	-	-	6,79	7
217.–220.	Václav	Zvoniček	1	GJarošeBO	7	-	-	-	-	6,79	7
221.–223.	Denisa	Jandová	2	GMikul23PL	-	-	7	-	-	6,76	7
221.–223.	Tomáš	Šládek	2	SŠNvh	-	7	-	-	-	6,76	7
221.–223.	Linh Giang	Tran	2	GMikul23PL	-	-	7	-	-	6,76	7
	224.	Karolína	2	AkademG PH	7	-	-	-	-	6,72	15
	225.	Jiří	3	GJarošeBO	-	6	-	-	-	5,88	241
	226.	Vojtěch	3	GZborovPH	-	-	-	-	6	5,62	150
	227.	Dominik	3	SŠŽivSokol	6	-	-	-	-	5,53	6
228.–229.	Jan	Česnek	2	GJarošeBO	5	-	-	-	-	5,27	5
228.–229.	Aneta	Titzová	2	GJarošeBO	5	0	-	-	-	5,27	5
	230.	Ha Mi	2	GŠmejkalÚL	5	-	-	-	-	5,13	32
	231.	Vladimír	4	GJarošeBO	5	-	-	-	-	5,00	5
232.–233.	Jiří	Janoušek	1	GBudějovPH	5	-	-	-	-	4,89	5
232.–233.	Petra	Šimonovská	1	OA Dušní	-	5	-	-	-	4,89	5
	234.	Jakub	4	GNVPlániPH	5	-	-	-	-	4,83	22
	235.	Patrik	3	SŠNvh	4	-	-	-	-	4,23	4
	236.	Michal	3	G ČTřebová	4	-	-	-	-	4,21	9
237.–238.	Markéta	Machalová	4	WichtG OS	3	-	1	-	-	4,00	4
237.–238.	Monika	Matoušková	4	G MasNámTR	-	4	-	-	-	4,00	4
	239.	Anna	0	GCON ČesBud	0	4	-	-	-	3,66	4
	240.	Marika	3	VOŠp SPgŠ	3	-	-	-	-	2,88	3
241.–243.	Lukáš	Antoš	2	G Turnov	-	-	2	-	-	1,91	2
241.–243.	Kateřina	Malcánková	2	GJarošeBO	-	2	-	-	-	1,91	2
241.–243.	Monika	Suchá	2	GMikul23PL	-	2	-	-	-	1,91	2
	244.	Miroslav	3	SpojenáŠ	-	-	1	-	-	1,47	1
245.–250.	Iveta	Drašarová	3	VOŠp SPgŠ	-	-	0	-	0	0,00	0
245.–250.	Michaela	Holcová	3	VOŠp SPgŠ	-	-	0	-	0	0,00	0
245.–250.	Anna	Jandová	2	G Leg PB	0	-	-	-	-	0,00	40
245.–250.	Filip	Kubálek	1	GNeumannŽR	0	-	-	-	-	0,00	0
245.–250.	Milan	Šaržík	3	G Púchov	0	-	-	-	-	0,00	0
245.–250.	Petra	Vávrová	3	VOŠp SPgŠ	0	-	-	-	-	0,00	0

1. jarní série – Rozdělování

VÝSLEDKOVÁ LISTINA

1.	Danil	Koževnikov	3	GKepleraPH	---55555	25	25,00
2.	Pavel	Turek	4	GTomkovaOL	33355555	25 - i	24,22
3.	Josef	Minařík	2	GJarošeBO	333555-5	23	23,95
4.	Michal	Beránek	0	GVoděraPH	333555--	21	23,88
5.	Radek	Olšák	2	GMensaPH	333555-5	23	23,44
6.-7.	Michal	Krtouš	1	GÚstavníPH	333555--	21	23,42
6.-7.	Jakub	Parada	1	GGrössBA	3-3515-5	21	23,42
8.	Filip	Čermák	3	MendelG OP	3335555-	23	23,17
9.	Lucia	Krajčoviechová	1	GJHroncaBA	-33555--	21	22,84
10.-11.	Pavel	Hudec	3	GJarkovPH	---35555	23	22,43
10.-11.	Jakub	Janků	1	GMLerchaBO	33355---	19	22,43
12.	Ákos	Záhorský	3	G VJM Šaha	-335-5-5	21 + i	22,37
13.	Matěj	Doležálek	2	GHumpolec	3-3555--	21	22,33
14.	Vít	Gaďurek	2	PORG PH	332545--	20	22,04
15.	Lenka	Kopfová	2	MendelG OP	3-3555--	21	21,67
16.	Jan	Vavřín	0	PORG PH	30355---	16	21,64
17.-18.	Jakub	Růžička	2	GNymburk	333505--	19	21,52
17.-18.	Petr	Zahradník	2	GŠmejkalÚL	33355---	19	21,52
19.	Alexandr	Jankov	3	MatičnীগOS	331555--	21	21,47
20.	Matěj	Konvalinka	3	GOA Sedlča	333545--	20	21,12
21.	Jiří	Vala	3	GJarošeBO	333555--	21	20,91
22.-23.	Lucie	Kundratová	2	GTGM Zlín	3335-5---	19	20,84
22.-23.	Jaromír	Sladkovský	2	PORG PH	33354---	18	20,84
24.	Anna	Mlezivová	3	GCoubTábor	3335-5--	19	20,63
25.	Bára	Tížková	3	GBílovec	3335-5--	19	20,53
26.	Zuzana	Urbanová	3	GFXŠaldyLI	3335-5--	19	20,30
27.	Šimon	Chvátil	2	GBNěmcovHK	333405--	18	20,24
28.	Hedvika	Ranošová	3	GBudějovPH	333555--	21	19,88
29.	Petr	Gebauer	3	GMělník	33-555--	21	19,81
30.	Victoria María	Nájares Romero	3	GZborovPH	333555--	21	19,67
31.	Evžen	Wybitul	3	33354---	18	19,06	
32.	Jakub	Suchánek	3	GOPatovPH	--3515-3	17	19,00
33.-34.	Alexandra	Géciová	1	GJHroncaBA	3334-----	13	18,52
33.-34.	Martin	Hubata	1	GMikul23PL	30352----	13	18,52
35.	Adam	Mendl	0	GCoubTábor	3335-----	14	18,29
36.	David	Ryzák	3	GTrutnov	3035-5--	16	18,15
37.	Václav	Steinhauser	3	G Dačice	3335450-	20 + i	17,98
38.	Marek	Malý	4	GNeratov	333544--	19	17,38
39.	Pavel	Havlín	2	NPorg	3335-----	14	16,98
40.	Martin	Zimen	2	GJMasar JI	3335-----	14	16,87

41.	Ludmila	Bujnovská	3	MendelG OP	3 3 3 5 - - - -	14	16,36
42.	Tomáš	Drobil	2	G Dačice	3 3 2 4 1 - - -	13	16,16
43.	Kateřina	Charvátová	2	GBNěmcovHK	3 3 3 4 - - - -	13	16,10
44.	Martin	Pašen	4	GGraymanaPV	3 - 3 5 5 1 - -	17	15,73
45.	Petr	Jakubčík	3	PORG PH	3 0 3 5 4 - - -	15	15,26
46.	Veronika	Roubínová	3	G Kadaň	3 3 3 5 - - - -	14	15,24
47.	Tomáš	Čelko	3	GPBystrica	3 3 3 5 - - - -	14	15,18
48.	Petr	Ježek	3	GBNěmcovHK	3 3 3 5 - - - -	14	15,06
49.-50.	David	Klement	1	GNadAlejPH	3 3 3 - - - - -	9	14,89
49.-50.	Tatiana	Ondřejková	1	GNovéZámky	3 3 3 - - - - -	9	14,89
51.	Michal	Chudoba	2	GLitomeřPH	3 0 3 5 - - - -	11	14,47
52.	Matěj	Krátký	1	PORG PH	3 0 - 5 - - - -	8	13,81
53.	Jaroslav	Paidar	3	SPŠMasarLI	- - 3 5 - 5 - -	13	13,49
54.	Martin	Raška	3	WichtG OS	3 - 3 5 - - - -	11	13,47
55.	Pavel	Čácha	2	GMikul23PL	3 0 3 4 - - - -	10	13,42
56.	Karel	Balej	2	G Rokycany	3 3 3 - - - - -	9	13,00
57.-58.	Julie	Přerovská	1	GNVPlániPH	3 0 3 - 1 - - -	7	12,64
57.-58.	Veronika	Šritterová	1	PORG PH	3 0 3 - - - 1 -	7	12,64
59.	Jan	Hrůza	4	G Kadaň	3 3 3 5 - - - -	14	12,61
60.	Martin	Spíšák	3	GAlejKošic	3 0 3 - - 5 - -	11	12,34
61.	Ondřej	Motlíček	4	G Šumperk	3 3 3 - - 5 - -	14	12,10
62.	Zuzana	Doležalová	0	ZŠ Slov	- - - 5 - - - -	5	11,66
63.-64.	Radka	Křížová	1	GHeyrovPH	3 0 3 - - - - -	6	11,38
63.-64.	Jan	Vondra	1	G TýnNVlt	3 - 3 - - - 0 -	6	11,38
65.	Vojtěch	Šára	2	PORG PH	- 0 3 4 0 - - -	7	10,72
66.	Martin	Bakoš	3	GPBystrica	3 3 3 - - - - -	9	10,64
67.	Kateřina	Nová	4	G Vimperk	3 3 3 4 - - - -	13	9,63
68.	Magdaléna	Bártová	2	GDašickáPA	3 - 3 - - - - -	6	9,48
69.	Ondřej	Dušek	3	PORG PH	- 0 3 5 - - - -	8	9,36
70.	Martina	Kalašová	2	GJHroncaBA	3 0 3 - - - - -	6	9,11
71.	Matěj	Kraft	2	GMikul23PL	3 0 3 - - - - -	6	8,64
72.	Klára	Hloušková	1	G Kolín	- 0 3 0 - - 1 -	4	8,48
73.	Julie	Rubášová	0	BiskG Brno	3 0 - 0 0 - - -	3	8,34
74.-75.	Štěpán	Řehák	4	SGFryčovPH	2 0 2 4 0 - - -	8	8,00
74.-75.	Vojta	Staněk	3	PORG PH	3 0 3 - - - - -	6	8,00
76.	Anna	Šírová	3	GJilemnice	- - 3 3 - - - -	6	7,49
77.-79.	Dita	Chabičovská	1	GNadKavaPH	- 0 3 - - - - -	3	6,79
77.-79.	Matouš	Moravec	1	PORG PH	- - 3 - - - - -	3	6,79
77.-79.	Anna	Švarcová	1	G Prachati	- 3 0 0 0 0 0 -	3	6,79
80.	Michal	Töpfer	4	GJPeKařeMB	3 3 3 - - - - -	9	6,53
81.	Anna	Musilová	1	PORG PH	3 - - - - - - -	3	6,20
82.	Filip	Chudoba	3	PORG PH	2 0 3 - - - - -	5 + <i>i</i>	5,86
83.	David	Šnajdr	2	GMikul23PL	3 - - - - - - -	3	5,27
84.	Matej	Kvorka	3	GŠkolDubni	1 0 3 - - - - -	4	5,21
85.	Jakub	Čurda	2	PORG PH	3 - - - - - - -	3	5,13
86.	Adam	Ječmínek	0	G Česká ČB	1 0 - 0 - - - -	1	3,66
87.	Eliška	Poláchová	2	GNovýJičín	- 0 2 - - - - -	2	3,65
88.-90.	Martina	Hofmanová	2	G Mělník	- 0 - - - - - -	0	0,00
88.-90.	Denisa	Jandová	2	GMikul23PL	0 - - - - - - -	0	0,00
88.-90.	Tomáš	Konečný	4	GJirsikaČB	- 0 - - - - - -	0	0,00

2. seriálová série – Geometrie trojúhelníka 2

VÝSLEDKOVÁ LISTINA

1.–14.	František	Couf	4	EKO GPraha	5 5 5	15	15,00
1.–14.	Pavel	Hudec	3	GJarkovPH	5 5 5	15	15,00
1.–14.	Alexandr	Jankov	3	MatičníGOS	5 5 5	15	15,00
1.–14.	Jakub	Janků	1	GMLerchaBO	5 5 5	15	15,00
1.–14.	Lenka	Kopfová	2	MendelG OP	5 5 5	15	15,00
1.–14.	Danil	Koževnikov	3	GKepleraPH	5 5 5	15	15,00
1.–14.	Josef	Minařík	2	GJarošeBO	5 5 5	15	15,00
1.–14.	Radek	Olšák	2	GMensaPH	5 5 5	15	15,00
1.–14.	Jaroslav	Paidar	3	SPŠMasarLI	5 5 5	15	15,00
1.–14.	Hedvika	Ranošová	3	GBudějovPH	5 5 5	15	15,00
1.–14.	Martin	Raška	3	WichtG OS	5 5 5	15	15,00
1.–14.	Pavel	Turek	4	GTomkovaOL	5 5 5	15	15,00
1.–14.	Zuzana	Urbanová	3	GFXŠaldyLI	5 5 5	15	15,00
1.–14.	Jiří	Vala	3	GJarošeBO	5 5 5	15	15,00
15.	Michal	Beránek	0	GVoděraPH	5 5 –	10	13,20
16.	Martin	Zímen	2	GJMasar JI	5 5 –	10 + <i>i</i>	11,70
17.	Matěj	Doležálek	2	G Humpolec	5 5 –	10	11,41
18.	Lucie	Kundratová	2	G TGM Zlín	5 5 –	10	11,39
19.	Petr	Zahradník	2	GŠmejkalÚL	4 5 –	9	11,15
20.	Jakub	Suchánek	3	GOpatovPH	5 5 –	10 – <i>i</i>	11,00
21.	Lucia	Krajčoviechová	1	GJHroncaBA	5 – –	5	7,45
22.	Jakub	Růžička	2	G Nymburk	5 – –	5	7,36
23.	Tomáš	Drobil	2	G Dačice	5 – –	5	6,86
24.	Ákos	Záhorský	3	G VJM Šahy	5 – –	5	6,40
25.	Bára	Tížková	3	G Bilovec	– 5 –	5	6,30
26.	Marek	Malý	4	G Neratov	2 5 –	7	5,80
27.	Filip	Čermák	3	MendelG OP	– 5 –	5	5,32
28.	Victoria María	Nájares Romero	3	GZborovPH	1 5 –	6 + <i>i</i>	5,04
29.	Petr	Gebauer	3	G Mělník	5 0 –	5	4,00
30.	Štěpán	Řehák	4	SGFryčovPH	2 0 –	2	2,00
31.	Klára	Hloušková	1	G Kolín	– – 0	0	0,00

adresa: Korespondenční seminář

KAM MFF UK

Malostranské náměstí 25

118 00 Praha 1

web: <http://mks.mff.cuni.cz/>

e-mail: mks@mff.cuni.cz